ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β!
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 64 (118)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΘΑ ΕΞΕΓΕΡΘΩΜΕΝ...

Ἂν νομίζουν οἱ αἰσχροὶ ἐκμεταλλευταὶ πὼς θὰ μᾶς κουράσουν μὲ τὴν τακτικὴν τῆς ἀσυνειδησίας των. Ἂν πιστεύουν πὼς θὰ τσακίσουν τὴν πολεμικήν μας μὲ τὸ σύστημα τῆς σιωπῆς των. Ἂν ἐλπίζουν πὼς θὰ ὑποστείλωμεν τὴν σημαίαν τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἀγανακτήσεώς μας μὲ τὴν ἀπάθειάν των. Ἂν θαρροῦν πὼς θὰ μᾶς ἀπογοητεύσουν αἱ ἐπανειλημμέναι καὶ μακροχρόνιαι ἀποτυχίαι. Ἂν σκέπτωνται νὰ ἐξαντλήσουν τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν μας μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου. Ἂν ὀνειρεύωνται πὼς θὰ ἀποκάμωμεν διεκδικοῦντες τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας μας ***ἐπειδὴ τὸ κράτος εἶναι συνένοχός των.*** Ἔχουν μεγάλο λάθος. Ἀπατῶνται οἰκτρῶς.

Οὔτε ἡ αἴγλη τοῦ πλούτου των, οὔτε ἡ ἰσχὺς τῶν μέσων των, οὔτε ἡ δύναμις τῆς γροθιᾶς των, οὔτε τὸ μέγεθος τῆς ἀσυνειδησίας των, οὔτε ὁ ὄγκος τῆς ἀπαθείας των, οὔτε τὸ αἶσχος τῆς θρασύτητός των, οὔτε τὸθράσος τῆς αἰσχρότητός των, οὔτε τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου, οὔτε ἡ ἀποτυχία τῶν ἀγώνων μας, οὔτε τοῦ κράτους ἡ ὕποπτος ἀδιαφορία θὰ μᾶς ἀποκαρδιώσουν, θὰ μᾶς ἀπογοητεύσουν, θὰ μᾶς φοβήσουν, θὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ σταματήσωμε τοὺς ἀγῶνας μας.

Ἔχοντες τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος μας δὲν θὰ ὀρρωδήσωμεν πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, δὲν θὰ λιποψυχήσωμεν πρὸ οὐδενὸς κινδύνου, δὲν θὰ ἀναχαιτισθῶμεν πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς, δὲν θὰ ἀπογοητευθῶμεν πρὸ οὐδεμιᾶς ἀποτυχίας. Θὰ ἀγωνισθῶμεν κρατερῶς μετὰ φανατισμοῦ καὶ πίστεως ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος μας. Καὶ θὰ νικήσωμεν. Καὶ θὰ θριαμβεύσωμεν, ***διότι τὸ δίκαιον εἶναι μὲ τὸ μέρος μας.***

***

Ἢ πρέπει νὰ πεθάνῃ ἡ Χαλκιδική, ἢ πρέπει νὰ ἀκυρωθῇ ἡ αἰσχρά, ἄτιμος καὶ σκανδαλώδης σύμβασις τῆς ληστρικῆς σπείρας Μεϊμαρίδου. Μεσος ὅρος δὲν χωρεῖ

Ἐπὶ μίαν πενταετίαν τώρα ἡ σπεῖρα αὐτὴ λυμαίνεται τὸν τόπον μας, κλέβει τοὺς ἐρ άτας της, τυρανεῖ τοὺς ὑπαλλήλους της, ὑβρίζει τοὺς προέδρους Κοινοτήτων, περιφρονεῖ τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους, καταστρέφει τὸν δασικόν μας πλοῦτον, καταπατεῖ τοὺς νόμους, ἀθετεῖ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ἐξευτελίζει κάθε ἔννοιαν τοῦ κράτους, καθυστερεῖ ἑκατομμύρια φόρων καί... καὶ τελειωμὸν δὲν ἔχουν αἱ αὐθαιρεσίαι, αἱ παρανομίαι καὶ τὰ αἴσχη της.

Ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἐπίσης τώρα διαμαρτύρεται ὁ καταπιεζόμενος λαός, φωνάζουν οἱ πρόεδροι τῶν ἀδικουμένων κοινοτήτων, γογγύζουν οἱ ἐργάται, ἀγωνίζονται αἱ ἐπαγγελματικαὶ κ.τ.λ. λοιπαὶ ὀργανώσεις τοῦ τόπου μας, τὴν πολεμᾶ ὁ τύπος, τὴν καταγγέλουν οἱ βουλευταί μας, τὴν ξεσκεπάζ υν ἀνώτατοι κρατικοὶ ὑπάλληλοι...

Τὸ κράτος ὅμως—***τὸ ὕποπτον καὶἔνοχον*** κράτος—τὰ σκεπάζει ὅ λα: ***Τὸν πόνον τοῦ λαοῦ, τὸ αἶσχος τοῦ πλούτου.*** Διότι ὁ πλοῦτος εἶναι ἀσύδοτος. ***Διότι ὁ πλοῦτος Κυβερνᾷ τοὺς κυβερνήτας μας.***

***

Ἡ κατακλεὶς ἑνὸς τελευταίου σχετικοῦ ἄρθρου μας ἔλεγε: Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ καταπιεζόμενος καὶ κατατυραννούμενος ἀπὸ τὴν ληστρικὴν Ἑταιρείαν Μεϊμαρίδου λαὸς διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως του ἀπὸ τοὺς μεγαλοσχήμους ληστάς.

Μόνον μία γενικὴ ἐξέγερσις κατὰ τῆς ἀναισχύντου καὶ ἀνηθίκου αὐτῆς Ἑταιρείας θὰ πείσῃ τοὺς ἐπιδρομεῖς ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὑπάρχει ἕνας λαὸς ποὺ γνωρίζει νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὰ δίκαιά του. Ἐφ' ὅσον αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει μορφὴν γενικήν, χαρακτῆρα πραγματικῆς ἐξεγέρσεως, ὁ λαὸς θὰ εἶναι δοῦλος καὶ οἱ λησταὶ κυρίαρχοι.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Παῦσε πιὰ νὰ περιμένῃς συνδρομὴν ἀπὸ τὸ κράτος τῶν πλουτοκρατῶν. Παῦσε πια νὰ περιμένῃς δικαιοσύνην ἐκ τῶν ἄνωθεν. Παῦσε νὰ ἀνέχεσαι τὴν αἰσχρὰν καὶ ἄτιμον ἐκμετάλλευσιν μιᾶς σπείρας θρασυτάτων καὶ ἀναισχύντων κερδοσκόπων.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ δείξῃς καὶ σὺ πὼς θέλεις—πὼς ξέρεις νὰ ζήσῃς. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ δείξῃς καὶ σὺ πὼς ξέρεις νὰ διεκδικῇς τὰ δίκαιά σου ***Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ πάρῃς καὶ σὺ μόνος σου, μὲ τὸ χέρι σου τὸ δίκιο σου.*** Διότι κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ σὲ τὸ δώσῃ. Διότι ὅλοι θέλουν τὴν ἐκμετάλλευσίν σου. Διότι ὅλοι ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνεκτικότητά σου. ***Διότι δὲν ὑπάρχει κράτος νὰ πονῇ τοὺς πολίτας του.*** Διότι τὸ κράτος «ΣΟΥ» εἶναι δοῦλον τῶν μεγαλοσχήμων ληστῶν. ***αἰχμάλωτον τοῦ ἀνόμου πλούτου.***

Ξύπνα Λαέ:

Φτάνει πιὰ ἡ τόση ἀνεκτικότης, ἡ τόση καλοσύνη, ἡ τόση πειθηνικότης. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀνασάνῃς καὶ σύ, νὰ σηκώσῃς λίγο τὸ κεφάλι σου, νὰ δείξῃς τὴ δύναμή σου, τὴ συνείδησή σου.

Ξύπνα καὶ σήκωσε τὸ βαρὺ καὶ ροζαριασμένο χέρι σου καὶ κατάφερέ το μὲ ὅλη τὴ σωματική σου δύναμη μὲ ὅλη τὴ ψυχική σου ἀγανάκτηση κατὰ τῶν ἀναισχύντων, αἰσχρῶν καὶ βδελυρῶν ἐκμεταλλευτῶν σου.

Ὅ,τι ἔκαμε πρὸ μηνῶν ὁ ὑπερήφανος λαὸς τῆς Πελοπονήσου ἐναντίον τῶν θρασυτάτων ἀλευροβιομηχάτων καὶ τῶν σταφιδεμπόρων. Ὅ,τι ἔκαμε, χθὲς μόλις, ὁ γενναῖος Κρητικὸς λαὸς ἐναντίον τῶν ἐλεεινῶν ἐκμεταλλευτῶν του, εἶναι καιρὸς πλέον νὰ τὸ ἐπαναλάβῃς καὶ σὺ ***ἂν θέλῃς νὰ ζήσῃς,*** ἂν θέλῃς νὰ λέγεσαι Λαὸς ἐλεύθερος. ***Ἄλλως θὰ εἶσαι ἄξιος τῆς τύχης σου***—δοῦλος καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιά σου καὶ τὰ ἐγγόνια σου στὴν ἄτιμη ληστρικὴ σπεῖρα τοῦ πλούτου.

Ἔτσι μόνον—***τότε μόνον***—θὰ βρῇς τὸ δίκιο σου, Τότε μόνον καὶ ἔτσι μόνον θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοκρατῶν.

Πᾶρε, λοιπὸν τὸ δίκιο σου μόνος σου. Ἀλλιῶς πέσε νὰ πεθάνῃς—δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ ζήσῃς.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Ἐντυπώσεις τοῦ ἀρχισυντάκτου μας κ. ΛΑΚΗ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

Θέλετε νὰ ἀναπνεύσετε τὸν ἀέρα τῆς εὐτυχισμένης ζωῆς; Θέλετε νὰ ζῆτε βυθισμένος μέτα στὰ ἀρώματα; Θέλετε νὰ γνωρίσετε τὸν τόπο τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ὀμορφιᾶς, Θέλετε νὰ ἀναπαυθῆτε στὴν παραδείσια μακαριότητα τῆς γαλήνης καὶ τῆς γοητείας; Θέλετε νὰ παραδοθῆτε ὁλοκληρωτικὰ στὸ θεσπέσιο ὅραμα τῶν ἐναλλασσομένων εἰκόνων μὲ τοὺς καλλιτεχνικοὺς χρωματικοὺς συνδυασμοὺς καὶ τὰ παράξενα σχήματα, ποὺ διαγράφονται σαν φευγαλέες ὀπτασίες στὸν ἀπαλὸ γραμμο ὁρίζοντα; ***Ἐλᾶτε στὴν Κασσάνδρα,*** μὲ τὶς ἀπέραντες γυρλάντες τῶν ἀφρῶν της, μὲ τὰ καταπράσινα ποσπαρτοῦ της, μὲ τὴν ὀνειρώδη ὀμορφιά καὶ ἁρμονία της. Ἐλᾶτε στὶς μουσικὲς ἀκρογιαλιὲς τῆς Ἀθύτου, τοῦ Παληουρίου, τοῦ Πολυχρόνου, τῆς Σκιώνης, τῆς Φούρκας καὶ τόσων καὶ τόσων ἄλλων μαγευτικῶν χωριῶν. ***Ἐδῶ θὰ βρῆτε ὅ,τι ζητεῖ μιὰ κουρασμένη ψυχή, ὅ,τι ποθεῖ μιὰ καρδιὰ πληγωμένη, ὅ,τι νοσταλγεῖ μιὰ ζωή, ποὺ δὲν ἔχει βρῆ πουθενὰ καταφύγιο.***

Κυτάξτε αὐτὰ τὰ περήφανα αἰωνόβια πεῦκα της, ποὺ ὑψώνουν ὑπερήφανα τὶς βελῶνες των. Προσέξτε αὐτὰ τὰ δαντελλωτὰ ἀκρογιάλια της ποὺ προκλητικὰ σὲ τραβοῦν στὰ χιδία των. Παρατηρεῖστε αὐτὲς τὶς Ρουμπενικὲς καμπύλες τῶν βουνῶν της ποὺ φέρνουν στὴν ψυχή σου ἡδονικὲς ἀνατριχίλες. Ἀγκαλιάστε μὲ τὸ βλέμμα σας τοὺς λαξευτοὺς βράχους της, τὶς πράσινες τοῦφες τῶν φυσικῶν δενδροστοιχιῶν....

Οἱ δρόμοι πρὸς ὅλα τὰ χωριά της εἶναι γεμάτοι ἀρώματα, τὰ δένδρα κατακλύζονται ἀπὸ πουλιά, οἱ βάρκες καθρεφτίζουν τὴ σιλουέττα τους στὰ παιγνιδιάρικα γαλάζια νερά της, τὰ πεῦκα προσκαλοῦν στὴ θροϊστὴ δροσιά τους τὸν κουρασμένο ταξειδιώτη.

Πρὸς ὅποιο χωριὸ κι' ἂν τραβῆξτε, ἀπ' ὅποιο δρόμο κι' ἂν περάστε θὰ σᾶς «πλήξῃ» τὸ ἄρωμα τῶν πεύκων, ἕια ἄρωμα μεθυστικὸ ποὺ σᾶς κάνει νὰ χάνετε τὴν αἴσθηση τῆς πραγματικότητας, ποὺ σᾶς μεταφέρει σ' ἕνα παραμυθικὸ λουλουδότοπο, σ' ἕναν παράδεισο μυθικῆς ὀμορφιᾶς, ὅπου τὸ κάθε τι ἐκμηδενίζεται μέσα σὲ μιὰ πγιγμένη ἀπὸ ἀρώματα ἀτμόσφαιρα.

Σ' αὐτὸ μὸ μαγευτικὸ...***νησὶ***—γιστὶ νησὶ θὰ γίνει ***τώρα*** μετὰ τὸ κόψιμο τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Ποτίδαιας—τῆς βιβλικῆς γοητείας, δὲν εἶναι μόνον τὰ ἀρώματα ποὺ δίνουν τὴν ψευδαίσθηση μιᾶς ὑπερκόσμιας ζωῆς. Εἶναι τὰ χρώματα, εἶναι οἱ γραμμές, εἶναι ἡ ὅλη ἁρμονία, εἶναι ἡ συμφωνία γραμμῶν, χρωμάτων, φυσικῆς μουσικῆς, εἶναι τὸ κάθε τι, εἶναι τὸ ὅλον της.

Σ' ὅποια γωνιὰ κι' ἂν σταθῆτε, σ' ὅποιο χωριὸ κι' ἂν σταθμεῦστε ἕνα κῦμα ὀμορφιᾶς, ἁρμονίας, μουσικῆς θὰ φέρει ρίγη στὸ σῶμα σας, θὰ ξυπνήσῃ τὶς νοσταλγίες σας. Εἶναι ἡ μουσικὴ ποὺ εἶναι διάχυτη στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ «νησιοῦ» τῆς ἁρμονίας. Εἶναι ἡ ἁρμονία ποὺ βγαίνει ἀκατάπαυστα ἀπὸ τὰ... μουσικὰ ὄργανα τῶν πεύκων, ἀπὸ τὰ στόματα τῶν πουλιῶν, ἀπὸ τὰ χαλίκια τῶν ἀκρογιαλιῶν, ἀπὸ τὸ φλύαρο παιγνίδισμα τῶν κυμάτων, ἀπὸ τὶς ἀρωματισμένες καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ θυμηθεῖ κανεὶς στὴν Κασσάνδρα καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ξεχάσει. Χωρὶς νὰ τὸ θέλει παραδίδεται στὴ γοητεία τῆς φυσικῆς ὀμορφιᾶς μὲ τὴν ἐγκατάλειψη ποὺ παραδίδεται ἕνας ἐραστὴς στὰ τρυφερὰ χάδια λαχταριστῆς ἐρωμένης. Τὰ μίση ἐξατμίζονται ἐδῶ, τὰ νεῦρα παραλύουν, ἡ πλήξη «διασκεδάζεται» καὶ ἡ μελαγχολία σκορπίζεται στὴ μυροβόλο ἄχνα τῶν πεύκων.

Ἐδῶ ἡ γραφικότης συναγωνίζεται τὴν κομψότητα, ὁ ρυθμὸς τὴν καλαισθησία, ἡ εὐγένεια τὴν λεπτότητα καὶ ἡ γαλήνη τὴν ἁρμονία.

Μεθάει ἀπὸ ἀγαλίαση ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ξιπλώνεται κάτω ἀπὸ τὶς ἀνείπωτες ὀμορφιὲς τῶν πεύκων, ὅταν ἀκούει τὸ ὑπέροχο πιανίσιμο τῶν ἐλαφρῶν κυμάτων ποὺ φιλοῦν ἀδιάκοπα τὶς δαντελλωτὲς ἀκρογιαλιὲς τοῦ μαγευτικοῦ αὐτοῦ τόπου τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τῆς γαλήνης.

***

Ἡ Κασσάνδρα εἶναι μιὰ στενὴ λουριδίτσα γῆς ἐξοικονομηθεῖσα, λές, μὲ τὸ στανιὸ ἀνάμεσα στὶς δυὸ θάλασσες—τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Τορωναίου. Εἶναι μιὰ γραμμὴ διαρκῶν κι' ἀτελείωτων ἐκπλήξεων. γεμάτη ὀμορφιὰ καὶ αἰσθητική, μὲ σπατάλη χρωμάτων, μιὰ τρελλὴ σύνθεση γραφικοτήτων, καμωμένη σὲ μιὰ ὥρα μεθυσμένη ἀπὸ κέφι καὶ ἔμπευση ἀπὸ τὸν δημιουργό. Ἡ διαδρομή της ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη εἶναι.... διεγερτήριο (πῶς ἀλλιῶς νὰ χαρακτηρίσω τὴ διαρκὴ ἐναλλαγὴ τῶν εὐχαρίστων ἐντυπώσεων στὸ ξεδίπλωμα τῶν ἀτέλειώτων ὡραιοτήτων της;) Ὅλες τὶς αἰσθητήριές σου πηγὲς τὶς πλημμυρίζει μιὰ ἀπέραντη κι' ἀνείπωτη χαρὰ καὶ τὸ ξεχείλισμάτης ὕμνος πρὸς τὸν καλὸν Θεὸν ποὺ ἔρριψε στὴ γῆ αὐτὴ τὸν ἄνθρωπο. Σκιριᾶς αὐτόματα ἀπὸ χαρούμενα κεντίσματα σὰν μιὰ σταγόνα ἀπὸ μαγικὸ φίλτρο δροσιᾶς νὰ στάλαξε ξαφνικὰ μέσα σου.

Ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος τῆς γεννήσεως τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς χάριτος. «***Τὸ ἐργαστήριο τοῦ Πραξιτέλους, τὸ καλοπιστήριο τῆς Φρύνης***» (γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τοὺς στοίχους τοῦ Μωρὶς Μπεντέλ).

Ἡ ἀναπνοή τοῦ φρέσκου δροσεροῦ καὶ ὑγιεινοῦ ἀέρα κάτω ἀπὸ τὴν ὀργιαστικὴ αὐτὴ βλάστηση καὶ ὀμορφιὰ εἶναι ἕνα σιδέρωμα τῆς ὀντότητάς μας ποὺ τὴν εἶχε τσαλακώσει καὶ στραπατσάρει ἡ διαρκὴ θερμομετρικὴ ἀνάβαση πρὸς τὰ πυρακτωμένα ὕψη κατὰ τὴν διαδρομὴ Πολυγύρου — Μουδανιῶν—Ποτίδαιας. Μόλις ξεπεράσετε τὴν Ποτίδαια—τὸ λιμὸ τῆς Κασσάνδρας—βρίσκεστε πιὰ διαρκῶς κάτω ἀπὸ ἕνα ἀτελείωτο πράσινο τουνὲλ ποὺ τὸ φκιάνουν τὰ σφιχταγκαλιάσματα τῶν κλαριῶν τῶν δέντρων. Ἐδῶ τὸ ἀεράκι γίνεται πειρασμός. Πειρασμὸς μετὰπαιγνιδιάρικα δροσερὰ χάδια του καὶ μὲ τὸ ἀτελείωτο μουρμουρητό του.

Ὁ θεατὴς ἐδῶ γίνεται ὁραματιστής. Δὲν βλέπει· ὀπτασιάζεται. Δὲν αἰσθάνεται· διαισθάνεται. Δὲν ζῆ· ὀνειρεύεται. Καὶ στὰ χείλη σας ἀνεβαίνει αὐθόρμητα, πηγαία τὸ τραγούδι—ξεχείλισμα χαρᾶς καὶ αἰσθήματος.

Κι' αὐτὴ ἡ χάρη δὲν κλέβεται, δὲν φεύγει, δὲν ἐγκλιματίζεται ἀλλοῦ. Οὔτε ζωγραφικῶς δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν ἀποδόσετε. Μ' ἀρέσει, νιώθω μιὰ ἄρρητη ἡδονὴ νὰ πασπατεύω μὲ τὰ μάτια μου τὶς ἁπαλὲς καὶ καλύγραμμες καμπύλες τῶν βουνῶν της—ὅπως ἀρέσει σ' ἕναν ἐραστὴ νὰ χαϊδεύει τὸ ζεστὸ σπαρταριστὸ κορμὶ τῆς λατρευτῆς του.

***

Πέρνουμε τὸ πρῶτο βάπτισμα τῶν ἐντυπώσεων....

Ἀστραφτερὴ κινηματογραφικὴ ταινία ἀρχίζει τώρα νὰ ξετυλίγει τὴ μαγεία της στὸ κάθε γύρισμα τῶν τροχῶν τοῦ αὐτοκινήτου. Πανόραμα μοναδικὸ κι' ἀσύγκριτο στὸν κόσμο ὅλο. Καλλονὲς ἀπόλυτα ὑλιστικές, φορτωμένες χρώματα καὶ πλούσιες φόρμες, ποὺ σέρνουν τὴ φαντασία σκλαβωμένη πρὸς τὰ παλάτια τοῦ Αἰσθησιασμοῦ. Τόσες διάχυτες ὀργιαστικὲς καὶ προκλητικὲς ὀμορφιὲς φέρνουν στὸ πνεῦμα του μιὰ ἡδονικὴ χαύνωση ποὺ μάταια ζητᾶς νὰ τὴ ξεφύγῃς. Ἡ μέθη τῆς Φύσης ἐδῶ ἐκμηδενίζει πλέρια τὴ ψυχὴ καὶ τὴν πνίγει μέσα στὴν κορεσμένη ἀπὸ Διονυσιασμὸ ἀτμόσφαιρα ποὺ τὴν περιβάλλει. Ἡ ὀμορφιὰ τῆς Κασσάνδρας εἶναι πολύ... γήϊνη. Πολὺ σάρκινη. Ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ὀμορφιὰ τῆς Ἑλλάδας.

Λένε πώς, ἡ φύση τῆς Ἀνατολῆς ἔχει τὸν μαγνήτη τῆς ἕλξεως. Κι' ὁ ἀέρας τῆς Ἀρναίας καθὼς ἀπομακρύνεσαι σὲ φωνάζει «γύρνα πίσω - ἔλα πάλι». Ὅμως ὁ ἀρωματισμένος ἀέρας τῆς Κασσάνδρας βρίσκω πὼς σὲ ναρκώνει, πὼς σὲ κρατεῖ σκλάβο του γιὰ πάντα. Γιατί κι' ὅταν φύγεις ἀπὸ τὴν Κασσάνδρα, κι' ὅταν βρίσκεται μακρυά της χιλιόμετρα ὁλόκληρα, ὁ νοῦς σου νοσταλγικὰ γυρίζει σ' αὐτὴ καὶ μιὰ γλυκειὰ ἀνατριχίλα διατρέχει τὸ κορμί σου στὴ θύμησή της. Ἡ Κασσάνδρα δὲν ξεχνιέται ποτέ. Γίνεται «πάθος»—ὅπως ὁ πρῶτος ἔρωτας....

Μὰ γιὰ νὰ ἀποπειραθεῖ κανεὶς ν' ἀποδόσει ὅσα νιώθει κι' αἰσθάνεται στ' ἀντίκρυσμα τῆς ξέχειλης ὀμορφιᾶς τῆς Κασσάνδρας πρέπει νἄχει τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμη ἑνὸς ντ' Ἀννούτσιο. Ἐγὼ ὅμως, δυστυχῶς, δὲν εἶμαι ντ' Ἀννούτσιο....

Καὶ στοματῶ ὡς ἐδῶ.

ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Ο ΧΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

EDGAR POE

Δὲν ξέρω πῶς μοῦ ἦρθε στὸ νοῦ αὐτὴ ἡ ἰδέα. Ἀπὸ τότε ὅμως ποὺ μπῆκε στὸ μυαλό μου, ἡ ἰδέα αὐτὴ μὲ βασανίζει ἡμέρα καὶ νύχτα. Δὲν μοῦ εἶχε δώσει ποτὲ καμμιὰ ἀφορμή. Ἀγαποῦσα μάλιστα τὸν καλὸ γεροντάκο. Ποτὲ δὲν μοῦ εἶχε κάνει τὸ παραμικρὸ κακό. Δὲν εἴχαμε μαλώσει ποτέ. Δὲν ἐπιθυμοῦσα νὰ τοῦ πάρω τὰ χρήματά του. Τὸ μόνο κακὸ ποὺ εἶχε ἦταν τὸ μάτι του. Καὶ ἀληθινά, τὸ ἕνα του μάτι ἔμοιαζε καταπληκτικὰ μὲ μάτι γύπα—εἶχε χρῶμα γαλάζιο ἀνοιχτό, μὲ μιὰ ἄσπρη κηλίδα. Ἄγριο μάτι. Κάθε φορὰ ποὺ μὲ κύττοζε αὐτὸ τὸ μάτι, μοῦ πάγωνε τὸ αἷμα, ἀπ' τὸ φόβο Κι' ἔτσι, σιγά—σιγά, μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ σκοτώσω τὸν γέρο, γιὰ ν' ἀπαλλαγῶ, μιὰ γιὰ πάντα, ἀπ' τὸ φοβερὸ μάτι του.

Σίγουρα, θὰ νομίσετε πῶς εἶμαι τρελλός. Καὶ ὅμως. Ἂν βλέπατε μὲ πόση προσοχή, μὲ πόσες προφυλάξεις βάλθηκα στὴ δουλειά, εἶμαι βέβαιος πῶς θ' ἀλλάξετε γνώμη. Ἕνας τρελλὸς δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἐνεργήσῃ μὲ τέτοιον τρόπο.

Ποτὲ δὲν ἤμουν πιὸ περιποιητικὸς γιὰ τὸ γέρο, ὅσο τὴν τελευταία ἑβδομάδα, πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, Κάθε νύχτα κατὰ τὰ μεσάνυχτα, γύριζα, σιγά—σιγά, τὸ πόμολο τῆς πόρτας του καὶ τὴν ἄνοιγα, χωρὶς θόρυβο. Ἔπειτα, ἔμπαζα σιγά, σιγὰ τὸ κεφάλι μου στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας, κρατῶντας ἕνα φανάρι τόσο καλὰ σκεπασμένο, ποὺ δὲν ἄφηνε καθόλου τὸ φῶς νὰ περνᾷ Ἀλλὰ μὲ πόση προσοχή, γινότιαν αὐτό! Μοῦ χρειαζόνταν ἀρκετὴ ὥρα ὥσπου νὰ μπάσω τὸ κεφάλι μου στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας καὶ νὰ ἰδῶ τὸ γέρο, ποὺ κοιμόνταν στὸ κρεββάτι του. Δὲν ἤθελα νὰ τὸν ἀνησυχήσω καθόλου. Ὕστερα, ἄνοιγα, λιγάκι, τὸ φανάρι, τόσο λίγο, ποὺ μόλις μιὰ ἀναισθητη ἀχτίδα νὰ πέσῃ ἴσια ἀπάνω στὸ μάτι τοῦ γέρου. Αὐτὸ γινόταν ἐφ' ὅλ νύχτες συνέχεια—κάθε νύχτα, τὴν ἴδια ὥρα, μεσάνυχτα—μὰ εὕρισκα πάντα τὸ μάτι κλεισμένο. Ἔτσι ἦταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιήσω τὸν σκοπό μου. Γιατὶ ὁ γέρος δὲν μ' ἐνοχλοῦσε καθόλου, παρὰ μόνο τὸ ἀπαίσιο μάτι του. Κάθε πρωΐ, ἔμπαινα θαρρετὰ στὸ δωμάτιό του καὶ τὸν ρωτοῦσα, μὲ οἰ ειότητα, πῶς εἶχε περάσει τὴ νύχτα. Ὁ γέρος, φυσικὰ δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ ὑποπτευθῇ, πῶς κάθε νύχτα, τὴν ἴδια ὥρα, μεσάνυχτα—μὰ εὕρισκα πάντα τὸ μάτι κλεισμένο. Ἔτσι ἦταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιήσω τὸν σκοπό μου. Γιατὶ ὁ γέρος δὲν μ' ἐνοχλοῦσε καθόλου, παρὰ μόνο τὸ ἀπαίσιο μάτι του. Κάθε πρωΐ, ἔμπαινα θαρρετὰ στὸ δωμάτιό του καὶ τὸν ρωτοῦσα, μὲ οἰ ειότητα, πῶς εἶχε περάσει τὴ νύχτα. Ὁ γέρος, φυσικὰ δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ ὑποπτευθῇ, πῶς κάθε νύχτα, τὴν ἴδια ὥρα, τοῦ ἔκανα ἐπιθεώρησή.

Τὴν ὄγδοη νύχτα ἄνοιξα πάλι τὴν πόρτα του μὲ τὴ μεγαλύτερη προφύλαξη καὶ προσοχή. Ἤμουν εὐχαριστημένος ἀπ' τὴν ἐπιτηδειότητά μου. Νὰ εἶμαι τόσο κοντά του καὶ νὰ σκέπτωμαι πῶς ὁ γέρος οὔτε κἂν ὀνειρευόταν τὶς σκέψεις μου καὶ τὸ σκοπό μου! Πάνω στὸν ἐνθουσιασμό μου δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω ἕνα σιγανὸ γέλοιο. Τὸ ἄκουσε, φαίνεται, γιατὶ ξαφνικὰ ἀναδεύθηκε στὸ κρεββάτι του. σὰν νὰ ξυπνοῦσε. Νομίζετε, πῶς ἔπειτα ἀπ' αὐτό, ἔφυγα; Κάθε ἄλλο. Τὸ δωμάτιο ἦταν κατασκότεινο, τὰ παντζούρια κατάκλειστα καὶ ξέροντας πῶς ἦταν ἀδύνατο νὰ ἰδῇ τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας, τὴν ἄνοιξα ἐντελῶς.

Ἐμπῆκα μέσα, μὰ καθὼς ξεσκέπαζα τὸ φανάρι, ποὺ κρατοῦσα, ἔκανα λίγο θόρυβο Ὁ γέρος ἀνεσηκώθηκε μονομιᾶς, στὸ κρεββάτι του φωνάζοντα.—«Ποιὸς εἶναι;».

Ἔμεινα ἐντελῶς ἀκίνητος, χωρὶς νὰ βγάλω λέξη. Μία ὁλόκληρη ὥρα, ἤμουν καρφωμένος στὴν ἴδια θέση. Ὁ γέρος δὲν ξανακοιμήθηκε. Εἶχε μείνει καθιστὸς στὸ κρεββάτι του, κι' ἀφουκράζονταν. Σὲ λίγο, ἄκουσα, ἕνα ἀδύνατο βογγητό. Κατάλαβα πῶς δὲν ἦταν ἀπὸ πόνο ἡ στενοχώρια, ὄχι ἦταν ἀπὸ μιὰ ὑπόκωφη καὶ πνιγμένη φωνή, ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ μιὰ καρδιὰ γεμάτη τρόμο. Ἤξερα τὶ αἰσθανόταν ὁ γέρος, ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ τὸν λυπόμουν μ' ὅλο ποὺ μοῦ ἐρχόνταν νὰ γελάσω. Δὲν εἶχε κλείσει μάτι. ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ ἄκουσε τὸν πρῶτο κρότο καθὼς γύριζε στὸ ἄλλο πλευρό. Ὁ φόβος του, ὅλο καὶ μεγάλωνε. Εἶχε, βέβαια, προσπαθήσει νὰ πείσῃ τὸν ἑαυτόν του, πῶς ὁ φόβος του ἦταν ἀδικαιολόγητος, μὰ δὲν τὸ κατάφερε. Ἄδικος κόπος, γιατὶ ὁ Χάρος εἶχε ἔρθει κοντά του καὶ τὸν εἶχε κιόλας τυλίξει μέσα στὸν μαῦρο μανδύα του. Τέτοια ἐντύπωση, τοῦ εἶχε κάνει ἡ ξαφνικὴ ἐμφάνιση τῆς σκιᾶς μου, μέσα στὸ κατασκότεινο δωμάτιό του.

Ἀφοῦ περίμενα, ὑπομονητικά, κάμποση ὥρα, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσω νὰ ξανακοιμηθῇ, ἀποφάσισα νὰ ξεσκεπάσω λίγο τὸ φανάρι, πολὺ λίγο ὅμως. Τὸ ξεσκέπασα λιγάκι, τόσο ἀνεπαίσθητα, ποὺ μόνο μιὰ λεπτότατη ἀχτίδα πετάχτηκε, κι' ἔπεσε ἴσια πάνω στὸ ἄγριο μάτι του.

Ἦταν ἀνοιχτό, αὐτὴ τὴ φορά, ὁλάνοιχτο.

Ἡ καρδιὰ τοῦ γέρου χτυποῦσε, ὅλο καὶ πιὸ δυνατά. Ἀπὸ στιγμή, σὲ στιγμή, ὁ χτύπος γινόταν πιὸ γρήγορος καὶ πιὸ δυνατὸς. Ὁ φόβος τοῦ γέρου, εἶχε φθάσει στὸν ὑπέρτατον βαθμό. Μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς νύχτας καὶ στὴν ἀπόλυτη σιωπή, ὁ παράξενος αὐτὸς χτύπος μοῦ προξενοῦσε φόβο ἀκατανίκητο. Κρατήθηκα ὡστόσο, λίγες στιγμὲς ἀκόμα. Ἀ! αὐτὸ πιὰ ἦταν ἀνυπόφορο. Ἄνοιξα γρήγορα τὸ φανάρι καί, ἀυλιάζοντας, ὥρμησα μέσα στὸ δωμάτιο. Ὁ γέρος ἔβγαλε μιὰ φωνή, μόνο μία. Στὴ στιγμή, τὸν ἔρριξα κάτω στὸ πάτωμα, κι' ἀναποδογύρισα ἀπάνω του τὸ κρεββάτι. Ἡ καρδιά του ἐξακολούθησε νὰ χτυπᾷ, λίγο λεπτὰ ἀκόμα. Ἐπὶ τέλους, σταμάτησε. Ὁ γέρος ἦταν πιὰ νεκρός. Ἀνασήκωσα τὸ κρεββάτι.

Γιὰ νὰ βεβαιωθῶ, ἀκούμπησα τὸ χέρι μου στὴν καρδιὰ του καὶ τὸ κράτησα κάμποσα λεπτά. Εἶχε σταματήσει. Δὲν μοῦ ἔμενε πιὰ, καμμιὰ ἀμφιβολία. Τὸ μάτι του δὲν θὰ μὲ βασάσιζε πιὰ ποτέ.

Ἂν ἐπιμένετε νὰ νομίζετε, πῶς εἶμαι τρελλός, σίγουρα θὰ πάψετε νὰ τὸ πιστεύετε, ὅταν ἀκούσετε μὲ πόσες προφυλάξεις φρόντισα νὰ κρύψω τὸ πτῶμα. Ἡ νύχνα εἶχε πολὺ προχωρήσει, κι' ἐγὼ δούλευα ἐντατικὰ καὶ χωρὶς θόρυβο. Ἔκοψα πρῶτα τὸ κεφάλι, ἔπειτα τὰ χέρια καὶ ὕστερα τὰ πόδια. Ξεκάρφωσα τρεῖς σανίδες ἀπ' τὸ πάτωμα καὶ τοποθέτησα ἐκεῖ μέσα τὰ κομμάτια. Ἐκάρφωσα πάλι τὶς σανίδες, τόσο προσεκτικά, ποὺ κανένα μάτι,—ἀκόμα καὶ τὸ δικό του—δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀνακαλύψῃ τίποτα. Οὔτε μιὰ σταλαγματιὰ αἷμα δὲν εἶχε στάξει στὸ πάτωμα. Εἶχα λάβει τὰ μέτρα μου καὶ εἶχα μεταχειρισθῇ ἕναν κουβᾶ.

Ἦταν τέσσερες ἡ ὥρα, ὅταν τελείωσα ὅλες αὐτὲς τὶς δουλιές· τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς, ποὺ τὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου χτυποῦσε τὴν ὥρα, ἄκουσα νὰ χτυποῦν τὴν ἐξώπορτα. Κατέβηκα κι' ἄνοιξα, ἥσυχος—καὶ τὶ εἶχα νὰ φοβηθῶ; Τρεῖς κύριοι παρουσιάσθησαν ἐμπρός μου καὶ μοῦ δήλωσαν μὲ εὐγένεια, πῶς εἶναι ἀστυνομικοί. Μοῦ ἐξήγησαν, πῶς κάποιος γείτονας ἄκουσε μιὰ φωνὴ τὴ νύχτα, ὑποπτεύθηκε πῶς κάτι κακὸ εἶχε συμβῆ καὶ τὸ ἀνέφερε στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα. Εἶχαν ἔρθει, λοιπὸν νὰ κάνουν ἔρευνα.

Χαμογέλασα καὶ τοὺς δέχτηκα μὲ καλωσύνη. Τοὺς εἶπα, πῶς ἐγὼ εἶχα φωνάξει στὸν ὕπνο μου, καθὼς ἔβλεπα ἕνα ὄνειρο. Ὁ γέρος, τοὺς εἶπα, ἔλειπε στὴν πατρίδα του. Γυρίσαμε μαζὶ ὅλο τὸ σπίτι. Τοὺς παρακινοῦσα νὰ ψάξουν, νὰ ψάξουν καλά. Στὸ τέλος, τοὺς ἔβαλα νὰ κάτσουν ἐκεῖ μέσα καὶ στὸ δωμάτιο τοῦ γέρου. Τοὺς ἔδειξα ὅλα τὰ πράματά του ποὺ βρίσκονταν σὲ ἀπόλυτη τάξη.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν μείνει ἱκανοποιημένοι ἀπ' τὴν ἔρευνα. Δὲν ἔμοιαζαν νὰ μὲ ὑποπτεύωνται καθόλου. Καθήσαμε καὶ σὲ λίγο ἀρχίσαμε νὰ συζητοῦμε σὰν φίλοι. Δὲν πέρασε ὅμως πολλὴ ὥρα κι' ἄρχισα νὰ αἰσθάνωμαι ζαλάδα καὶ νὰ ζουΐζουν τ' αὐτιά μου. Αὐτοὶ ἐξακολουθοῦσαν τὴν κουβέντα. Ὅσο πήγαινε καὶ δυνάμωνε τὸ βοητό, ποὺ ἔνοιωθα στ' αὐτιά μου. Ἄρχισα τότε, νὰ φλυαρῶ περισσότερο μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ μοῦ περνοῦσε. Τίποτα ὅμως. Κατάλαβα, πῶς δὲν ἦταν ἀπὸ τ' αὐτιά μου, τὸ βοῦιτό.

Σίγουρα, θὰ εἶχα γίνει κατακίτρινος. Μὰ ὅλο καὶ πιὸ δυνατὰ μιλοῦσα. Ὁ ἦχος, ἄρχισε τώρα ν' ἀκούγεται σὰν ρυθμικός, σὰν πνιγμένος χτύπος ρολογιοῦ, τυλιγμένου μέσα σὲ βαμβάκι. Ἡ ἀναπνοή μου ἄρχισε νὰ γίνεται δύσκολη. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν εἶχαν ἀκόμα πάρει εἴδηση. Τώρα, μιλοῦσα, πιὸ φωναχτὰ ἀκόμα, μὰ κι' ὁ χτύπος δυνάμωνε ὁλοένα. Σηκώθηκα, κι' ἄρχισα, ἀπάνω στὴ συζήτηση τάχα νὰ φωνάζω μ' ὅλη μου τὴ δύναμη καὶ νὰ χειρονομῶ ζωηρά. Τίποτα, ἀδύνατο νὰ σκεπαστῇ ὁ χτύπος. Δὲν θὰ φύγουν, τέλος, πάντων, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι; ἔλεγα μέσα μου. Πηγαινοερχόμουν μέσα στὸ δωμάτιο, μὲ μεγάλα καὶ βαρειὰ βήματα, ξαναμμένος τάχα, ἀπ' τὴ συζήτηση τὴ ζωηρὴ μὲ τοὺς ἀστυνομικούς. Ὁ χτύπος δυνάμωνε πάντα. Ἄρχισα τότε νὰ χτυπῶ τὴν καρέκλα μου, σιὸ πάτωμα, μὰ ὁ χτύπος—ὁ ἄλλος—κυριαρχοῦσε καὶ δυνάμωνε ἀδιάκοπα. Οἱ ἀστυνομικοὶ μιλοῦσαν, ἀστειεύονταν καὶ γελοῦσαν, σὰν νὰ μὴ καταλάβαιναν τίποτα. Μὰ γίνεται νὰ μὴν ἀκοῦνε τὸ χτύπο; σκέφθηκα. Ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ πιστέψω. Ὄχι, ὄχι! Ἄκουγαν; μὲ ὑποψιάζονταν, τὰ εἶχαν καταλάβει ὅλα, κι' ἔπαιζαν μὲ τὸν τρόμο μου! Ἤμουν πιὰ βέβαιος γι' αὐτό. Δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ ὑποφέρω τὰ πονηρά τους χαμόγελα! Ἔνοιωσα πῶς, ἔπρεπε νὰ φωνάξω—ἢ νὰ φωνάξω ἢ νὰ σκάσω ἀπ' τὸ κακό μου

Ἄθλιοι! τοὺς φώναξα. Φθάνει, μὴ μὲ βασανίζετε πιά! Ὁμολογῶ τὸ ἔγκλημά μου! Ξεκαρφώσε ε αὐτὲς τὲς σανίδες! Νά, ἐδῶ εἶνε! Δὲν ἀκοῦτε, τὸ χτύπο τῆς καρδιᾶς τον;

ΣΥΝΑΨΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΣΙΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Λαζαρᾶ ὑπεγράφη προχθὲς ἡ σύμβασις διὰ τὴν σύναψιν δανείου 850 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας

Τὸ δάνειον τοῦτο θὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας ἐντὸς μιᾶς πενταετίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πρῶτον θὰ ἐκπληροῦνται ὅλαι αἱ ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων καὶ ἱκανοποιοῦνται αἱ πάσης ἄλλης μορφῆς τοποθετήσεις εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τακτικῆς τοκοχρεωλυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας, τὸ ὁποῖον, σημειωτέον, ἀποτελεῖ τεράστιον οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν μὲ πόρους ἄνω τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, ἐξεχωρήσθησαν ἅπαντες οἱ πόροι οὗτοι ὑπὲρ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων. Ἐπιπροσθέτως δὲ τὸ Κράτος, πλὴν τοῦ ὅτι παρέσχεν ἀλληλεγγύως καὶ ἐξ ἀδιαιρέτου τὴν ἐγγύησίν του, διὰ νόμου, ὅστις θὰ κυρώσῃ τὴν σύμβασιν ταύτην, θ' ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ἰδιαίτερον κονδύλιον ὑπὲρ τοῦ δανείου τούτου.

Ἐν τῇ συναφθείσῃ συμβάσει ὑπάρχει ὅρος, καθ' ὃν τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐξοφλῇ τὸ δάνειον, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ ἀναλάβῃ παρ' ἄλλου πιστωτικοῦ ἱδρύματος.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ "ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,, ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΝΙΚΗΤΗΣ

Τὸ κατωτέρω ποσὸν τοῦ ἐράνου ἔχει συμπεριληφθῆ εἰς τὸ γενικὸν σύνολον, ὁ παρὼν κατάλογος ὅμως καθυστέρησε νὰ μᾶς ἀποσταλῇ καὶ δι' αὐτὸ δημοσιεύεται μόνον σήμερον.

Γ. Παπαγγέλου 10 Ἰωακ. Παπαγγέλου 50 Γεωργ. Κουρτζίδης 100 Τότος Κεχαγιᾶς 10 Χριστόδ. Μπαγεωργίου 11 Κων. Καμπούρης 10 Κωνσ. Σαμαρᾶς 5 Ἀθαν. Σαμαρᾶς 3 Δημ. Καμπούρης 200 Ἰωάν. Ἀλώγρας 10 Γεωρ. Προβατάρας 5 Τριαν. Καραγιάννης 5 Ὀλυμπία Κτίστου 5 Ἰωαν. Σμαραγδῆς 10 Ἄννα Μητσιάρα 10 Δ. Μητσιάρας 50 Γεωρ. Μακριγιάννης 25 Γεωρ. Γιαννακούδης 20 Δημ. Μαδημένος 10 Νικ. Μαδημένος 5 Δῆμος Ποοβευτάριος 50 Ἀνδρέας Κτίστης 50 Ἀστέριος Κάργας 50 Γ. Παπαστερίου 18 Ἰωαν Φουντούκης 9 Ἀστέρ. Κουρμπέτης 5 Ἀθαν. Σμαραγδῆς 35 Δημ. Σιοδάρη 60 Βασιλ. Κουρπέτης 58 Μαυρουδὴς Προβατάρης 22 Ἀδελφοὶ Οἰκονόμου 100 Ἀθαν. Χριστοφορίδης 25 Δημ. Καραλῆς 50 Ἰωαν. Κρυτὴς 75 Κοσμὰς Φουντούκης 16 Ἄγγελος Σκύφης 20 Παπαδημή Ζερκὶς 100 Γεωρ. Σοιστοφορίδης 75 Δῆμος Κυριαζῆς 20 Ἀθαν. Δαλίπης 5 Δημ. Σμαραγδῆς 11 Κων. Γιαπάσης 10 Τιμολ. Σαρογιᾶς 10 Νικ. Καμπούρης 15 Παῦλος Ζησόπουλος 20 Νικ. Ἐπιβανίδης 5 Δημ. Καμπούρης 7 Ἄγγελ Μαύτσιος 8 Μιχ. Μαύτσιος 20 Βασιλ. Ρεντίνης 5 Ἄγγελ. Παπαγγέλου 5 Παναγιώτης Κανατᾶς 5 Νικ. Καλλέας 11 Γεωρ. Λουκοβίτης 5 Ἰωακ. Καρακυριαζῆς 5 Ἰωακείμ Χορδοογιώργης 10 Παντ. Ζήσης 10 Δημ. Κασσανδρινὸς 10 Τημ. Βαφείδης 9 Ἀπόστ. Κασσανδρινὸς 11 Κωνσ Καρακυριαζῆς 5 Ἐλευθ Ψάλτης 11 Ἰωακείμ Σταμάτης 5 Γεωργ. Προβατάρης 5 Δημ. Κεφαλᾶς 5 Ἀστέρ. Κοντὸς 7 Δημ. Μαύτσιος 10 Ἀστέρ. Κανατᾶς 10 Ἀθαν. Κανατᾶς 5 Ἀθαν. Παπαγεωργίου 5 Δημ. Σμαραγδῆς 5 Ἰ. Μουστάκας 10 Ἰωακείμ Ἀνδρούδης 10 Ἄγγελ. Παπαγγέλου 20 Ἰωακείμ Ζαφειρούδης 20 Γεώργ. Ζαφειρούδης 20 Γεώρ. Πλασταρὸς 10 Δημ. Καρρᾶς 15 Ἰωαν. Κεφαλᾶς 5 Τριαντ. Καλλέας 10 Ἀστέρ. Βάσιος 2 Ἰωαν. Κονδυλιάνος 10 Κοσμὰς Καραγκεντᾶς 16 Ἀριστ. Σάλιαρης 13 Δημ. Τσρταρὴς 5 Γεώργ. Κούρας 40 Χριστ. Καπλάνης 6 Σωτ. Καπλάνης 5 Γρην. Σαμαρᾶς 9 Ἰωακείμ Λαμπρὸς 32 Ἰωάν. Τζίτζιος 13 Κωνστ. Μητσιάρας 50 Ἀθαν. Ἀναγνωστάρας 100 Χριστόδ. Σάλιαρης 66 Γεωρ. Κρικελίκος 20 Μαυρουδῆς Κατηρτζῆς 75 Ἰωακείμ Παπαχρίστος 16 Ἀθαν. Παπαχρίστος 20 Στυλιανὸς Καρακυριαζῆς 20 Χρῖστος Μαύτσιος 108 Δημ. Κουρὸς 15 Δ. Μαστοροδημήτρης 5 Γεώρ. Μιχαλούδης 5 Ἰωάν. Καραμαῦρος 20 Χρῖστος Μουστάκας 150 Γεώργιος Χριστοδουλάκης 10 Τριαντ. Ἀναγνωστάρας 60 Ξανθόπουλος Καραλῆς 5 Μιχ. Χονδρογιάννης 20 Ἀλ. Βάσιος 60 Δημ. Κυριαζῆς 5 Ἀθαν Ξανθόπουλος 100 Χριστόδ. Καμπούρης 8 Χήρα Μαράγκα 4 Βασ. Ψυλογιώργης 4 Δημ. Σαμαρᾶς 2 Χήρα Μητσιάρα 33 Γεώργ. Ζαφειρούδης 4 Νικ. Χριστοδούλου 16 Γεώργ. Ζαφειρούδης 5 Ἰωακείμ Κρικελίκος 8 Ἀθηνᾶ Καρρᾶ 16 Μιχαὴλ Σμαραγδῆς 8 Ἀθ. Χατζῆς 20 Μαυρουδῆς Παπαγγέλου 12 Δημ. Χονδρογιώργης 50 Ἄννα Χονδρογιώργη 12 Ἰωαν, Τζίτζιος 8 Ἀθαν. Τζίτζιος 12 Θωμᾶς Καλλέας 8 Σπῦρος Μηχαλέου 16 Ἀχιλ. Παπαστέργιος 8 Μιχαὴλ Μιχαλούδης 50 Ἀθ. Δεληθανάσης 50 Κων. Μαύτσιος 16 Τριαντ. Τορπᾶς 4 Ἀστέρ. Βακάλης 10 Ἀθαν. Χριστιανὸς 25 Ἄννα Καζάνη 7 Ἀθ. Σμαραγδῆς 20 Χήρα Σιμαρᾶ 4 Γεώρ. Δημορᾶς 8 Κωνστ. Νιουβλαιζῆ 4 Νικ. Βαφείδης 20 Μόσχος Γουματιανὸς 8 Ἰωαν. Τσεσμελὴς 5 Ἰωαν, Λαγὸς 4 Μαρία Κολογριὰ 4 Χήρα Λανταβοῦ 20 Χήρα Μπαγιάνδρα 8 Ἰωάν. Λαρίας 6 Λεμονιὰ Παπαθανασίου 4 Γεωρ. Γκέτσιος 28 Γεωρ. Ἀποστ λίδης 5 Δημ. Κουκουρούμας 8 Μαρία Βραστάμινοῦ 8 Ἰωαν. Βραστάμινος 5 Χρῖστος Κεφαλᾶς 10 Ἰωαν. Παπανικολάου 12 Δημ. Ρέτσκος 2 Ἀθανάσιος Χουχούτας 4 Ἰωαν. Ποῦλιος 4 Παναγ. Δεληθανάσης 25 Νικόλαος Μαύτσιος 10 Γεωργάκ. Γεωργακούδης 5 Τριαντ. Κανατᾶς 5 Ἄγγελος Οἰκονόμου 8 Γεωργ. Κτίστης 8 Αἰκατερίνη Κυριαζῆ 1 Ἀλέξ. Κατσήμερος 4 Ἰωαν, Προβατάρης 4 Πέτρος Προβατάρης 4 Ἰατρὸς Χριστοφορίδης 100 Νικ. Καζάνης 4 Σαρωφανὸς Χουχούτας 8 Νικ. Καζάνης 10 Βασιλ. Θωμᾶς 20 Πολύζος Πέπερος 10 Μιχ. Χριστοδουλάκης 4 Τριαντ. Κατσήμερης 20 Κυράνου Καρακυραζῆ 5 Ἑλένη Τριανταφυλλιὰ 5 Νικολ. Καλέας 100 Ἰωαν. Καζάνης 10 Δ. Καμπούρης 10 Ἄννα Μακαρίου 50 Τριαντ. Τζίτζιος 20 Χρῖστος Μακριγιάννης 8 Τριαντ. Καραγιάννης 2 Ἄγγελ. Οἰκονόμου 5 Ἀστέριος Γουματιανὸς 3 Ἀθαν. Καραγκούνης 10 Νικήτας Παπαδημητρίου 4 Χρυσάφης Γουματιανὸς 2 Ἱερεὺς Παπαγεώργης 100 Ἰωακείμ Παπαϊωάννου 100 Δημ. Γιοβανέκος 4 Γεώρ. Πλασταρᾶς 12 Ἀθαν. Πλούμης 7 Βασ. Μαύτσιος 50 Γεώρ. Ρεντίνης 10 Δημ. Χονδρογιώργης 25 Χρῖστ Κουρμπέτης 5 Νικήτας Χουχούτας 50 Γιαννάκης Κουρμπέτης 10 Δημητ. Χατζῆς 5 Ἐλευθερία Φιλιπίδου 10 Τριαντ. Φουντούκης 11 Ἀθανάσ. Κασσανδρινὸς 50 Ἀθ. Δεληθανάσης 10 Γεώρ. Ἀλέγρας 13 Ἀντών. Παπαϊωάννου 50 Βασίλειος Μητσιάρας 25.

Σύνολον 4511

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐράνου

Γενικὸν Σύνολον δραχμ. 207. 369.30.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Κοστούμι, Ραπτικὰ μὲ πρώτης τάξεως ὑλικὰ δραχ. 570

Κοστούμι Γύρισμα ἄνευ Γυλέκου δραχ. 185

Παλτὸ Γύρισμα δραχ. 195

Ἐργασία ἐπιμελημένη

Παράδοσις ταχεία

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΜΙΑ ΦΩΤΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΣΤΑΧΤΗ

Σὰν μιὰ φωτιὰ κάτω ἀπ' τὴ στάχτη
ὁ ἀγάπη φλέγει τὴν καρδιά μου.
Σφραγίζει ἡ σιωπὴ τὰ χείλη
καθὼς γυρνάω στὴ μοναξιά μου

Ἡ πίκρα ἐκείνη, ποὺ ἔχει φέρει
τὴ μιὰ καρδιὰ πλάϊ στὴν ἄλλη,
—σὰ γιὰ νὰ παίξῃ ἢ νὰ σαρκάσῃ—
ξυπνάει τὸ δισταγμὸ καὶ πάλι.

Μάταια εἶναι ὅλα: Τὸ ἄγριο πάθος,
τὰ κλειστὰ μάτια στὸ μεθῦσι,
κ' ἡ φλόγα ποὺ τὴ ματωμένη
καίει τὴν καρδιὰ νὰ ξανανθίσῃ;

Ὤ, ἂν ἦταν δυνατὸ ἡ ψυχή μας
αὐτὸ τὸν κλοιό της νὰ συντρίψῃ:
τῶν περασμένων τὴν πικρία,
τὶς ἀπογοητεύσεις καὶ τὴ θλίψη...

Ὤ, ἂν ἦταν δυνατὸ νὰ ἰδοῦμε
σὲ ἄβυσσο ἐρέβους νὰ ποντίζουν
τὰ ὅσα ἐκηδέψαμε, κι' ὡστόσο
μᾶς ἔνωσαν καὶ μᾶς χωρίζουν...

Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν *Δραχ. 75*

Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λπ. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΚΕΦΙ...

Τραγουδεῖ κι' ὁ σιάλιγκας στὴ γωτιά, ἀλλὰ γιὰ δυὸ—τρία λεφτὰ τῆς ὥρας. Τὸ τραγοῦδι του εἶναι ὁ θλιβερὸς ἀποχαιρετισμὸς πρὸς τὴ ζωή. Ἐνῶ αὐτὸς ὁ παλαβὸς καλοκαιρινὸς τραγουδιστής, ὁ θλιβερὸς ὑμνητὴς τῶν κυνικῶν καυμάτων, τί διάβολο θέλει;...

Σκαρφαλωμένος στὴν κορφὴ τοῦ δέντρου ποὺ εἶναι ἕτοιμη νὰ πάρει φωτιὰ καὶ νὰ καεῖ σὰν πασχαλιάτικη λαμπάδα μέσα στὸ λιοπύρι, ξελαρυγγίζεται μέσα στὶς φλόγες ὡς ποὺ νὰ βασιλέψει ὁ ἥλιος καὶ καμμιὰ φορὰ τὸ τραβάει κι' ὡς τὰ μεσάνυχτα.

Ἄλλου εἴδους μανία αὐτή. Ὅλα γύρω του λυώνουν, ψήνονται, φλογκαρίζουν—ἄνθρωποι καὶ πράγματα. Ἡ Φύσις, νομίζεις, ἔχει πάθει δύσπνοια. Ἕνα φύσημα, ποὺ προσπαθεῖ νὰ μιμηθεῖ τὸν ἄνεμο, ξεψυχάει ὥς που νὰ φτάσει στὴν κουρτίνα τοῦ παραθυριοῦ. Κι' αὐτός, ὁ ἀθεόφοβος, ὁ μασκαράς, τραγουδάει ξετρελλαμένος μὲ τὴ φλόγα, ἐρωτευμένος μὲ τὸ κῦμα τοῦ καύσωνος, γοητευμένος μὲ τὸ καμίνι τοῦ μεσημεριοῦ.

Μοχθηρὸς δὲν εἶμαι, ἀλλ' αἰσθάνομαι ἀπέχθειαν πρὸς τὸν μικροσκοπικὸ αὐτὸ φωνακλᾶ, γιατὶ κοροϊδεύει ὅλη τὴν πάσχουσα ἀνθρωπότητα. Ἐσὺ νὰ τρελλαίνεσαι ἀπὸ τὴ ζέστη κι' αὐτὸς νὰ τραγουδάει τὰ θέλγητρα τοῦ Αὐγούστου!... Ἔλα ντέ!!!...

* * *

Εἶναι ὥρα 2 μ. μ. Τὸ θερμόμετρο δείχνει 37 βαθμοὺς ὑπὸ σκιάν. Ἡ πόλη μας βράζει στὴ ζέστη, στάζει στὸν ἱδρώτα. Κανένα ἔμψυχο δὲν κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους. Σιωπὴ θανάτου βασιλεύει. Ἔξαφνα ἀπὸ τὴν κορφὴ τοῦ γειτονικοῦ δέντρου ἀκούεται μιὰ ὀξεία, διαπεραστική, ἐκνευριστικὴ κραυγὴ ποὺ μοιάζει λίγο καὶ μὲ ζητωκραυγὴ καὶ ποὺ φαίνεται σὰν νὰ λέγει: «Ζήτω ὁ ἥλιος ρὲ παιδιά, Ζήτω τὸ καμίνι τοῦ Αὐγούστου». Εἶναι ὁ τζίτζικας. Τραγουδεῖ ἢ φωνάζει ἢ ζητωκραυγάζει. Καὶ πάντα στὴν ἴδια μονότονη, ἀναλλοίωτη, ἐκνευριστικὴ νότα, σὰν νὰ θέλει νὰ ὑποστηρίξει τὴ γνώμη του καὶ ἐπαναλαμβάνει πεισματικὰ τὴν ἴδια φράση, τὶς ἴδιες λέξεις.

Τί θέλει, ἐπὶ τέλους. νὰ μᾶς πεῖ;

Κοροϊδεύει μὲ τὴ δυστυχία μας; Ἢ μήπως θέλει νὰ μᾶς πείσει πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτε ὡραιότερον καὶ ἀπολαυστικώτερον ἀπὸ τὰ κυνικὰ καύματα τοῦ Αὐγούστου;

Δικαίωματά του, βέβαια. εἶναι—ἀφοῦ ἔχομε ἀκόμα Δημοκρατία—νὰ τραγουδεῖ καὶ νὰ ἐκθειάζει τὸν ἐμπρηστικὸν ἥλιον καὶ τὰ.. καλά του. Ποῦ τὸ βρίσκει, ὅμως, τέτοιο κέφι μέσ' στὸ καταμεσήμερο; Καὶ πὼς νὰ μὴ σκάνει μὲ τὸ πεῖσμα του ἢ τὴ χαρεκακία του ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει μεταβληθεῖ σὲ ἀρνάκι ψητό;

Ὑπῆρξαν. βέβαια, καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, ἂν δὲν ἐτραγούδησαν «ἐπὶ τῆς πυρᾶς», ἔδειξαν ὅμως κουράγιο καὶ στωϊκότητα θαυμαστήν. Ὁ Γαλιλαῖος π. χ' ψηνόμενος ἔλεγε: «Καὶ ὅμως ἡ γῆ κινεῖται». Ἡμεῖς ὅμως ψηνόμενοι ἐπὶ τῆς πυρᾶς τοῦ Αὐγούστου δὲν μποροῦμε νὰ ἰσχυριστοῦμε τὸ ἴδιο. Τοὐναντίον, μάλιστα. Ὑποστηρίζουμε τὸ ἀντίθετο. «Δὲν κινεῖται». Ἀφοῦ δὲν κινεῖται οὔτε ἕνα κᾶν φύλλο—πῶς διάβολο, λοιπόν, νὰ κουνηθεῖ ὁλόκληρη Γῆ.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ ἰδεολογίας. Ὁ Τζίτζικας οὐδεμίαν ἀσφαλῶς, ἰδεολογίαν ἔχει στὸ τραγούδι του. Εἶναι ὁ κλασσικὸς τύπος τοῦ γλεντζὲ ποὺ τὸ ρίχνει ἔξω διαρκῶς. Δεκάρα δὲν δίνει κι' ἂς καίγεται ὁ κόσμος ὅλος. Ἀγνοεῖ δὲ καὶ ὅλες τὶς ἀστυνομικὲς διατάξεις περὶ ἡσυχίας τῶν πολιτῶν καὶ θορύβου. Καὶ τί νὰ τὸν πῆτε; Ἐπὶ τέλους ἔχει κι' αὐτὸς ὡς ντιζὲρ τὸ δικαίωμα νὰ δώσει ἕνα κονσέρτο εἰς τὸν τόπον του, ὅπου πᾶς ἄνθρωπος—ἀρσενικὸς ἢ θηλυκὸς—ἔχων στόμα καὶ ἔναρθρον φωνὴν γκαρίζει ὅλη νύχτα στὰ χαλασμένα καὶ θεοσκότινα καλτερίμνια τῆς..... «πόλεως μας». Τὸ μόνον κακὸν εἶναι ὅτι δὲν ἔχει ρεπερτόριον καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰ ἴδια... ἐνῶ οἱ κανταδόροι μας εἶναι ἀνεξάντληλοι....

ΦΟΙΒΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΑΓΕΙΡΑ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΓΛΥΤΩΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟ

Εἶναι εὐτυχὴς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπισκεφθῆ τὸ ἐξοχικὸν τῶν Σταγείρων. Εἶναι ἰδιόκτητο. Ἀνήκει εἰς τὸν κ. Μαρῖνο. Ἀνήκει σὲ ἄνθρωπο δραστήριο καὶ ἐνθουσιώδη. Εἶναι δημιούργημα ἀνθρώπου πενῆντα χρονοῦ, ποὺ εἶναι γεμάτος ἀπὸ ζωή, καλωσύνη καὶ εὐγένια.

Εἶναι ἕνα πραγματικὸ θαῦμα, εἶναι μαγζία καὶ ἀπόλαυσις. Εἶναι ἕνας συνδυασμὸς τέχνης καὶ φύσεως. Τοποθεσία σπανία. Περιβάλλον σπάνιον. Γύρω-γύρω κατάφυτα δάση μὲ ἄφθαστον πρασινάδα καὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ ξανοίγεται ἡ θάλασσα, ἡ μαγευτικὴ θάλασσα τοῦ Στρατωνίου.

Πάνω λοιπὸν σ' ἕνα λοφίσκο εὑρίσκεται τὸ ἐξοχικό, τὸ ὁποῖον ἡμερώνει καὶ τὴν πλέον ἄγρια ψυχή. Εἶναι περισιοχισμένο μὲ ξύλινα κυγκλιδώματα καὶ κάπου πρὸς βορρᾶν εὑρίσκεται ἡ εἴσοδος. Μπαίνουμε μέσα στὸν παράδησο. Πέριξ καὶ μέσα στὸ περίφραγμα εἶναι φυτεμένα τοῦ κόσμου τὰ λουλούδια ποὺ κι' ἐγὼ νὰ τὰ ὀνομάσω δὲν μπορῶ.

Εἶναι τόσο καλὰ περιποιημένα καὶ τόσον ἄριστα συνδυασμένα, ποὺ νομίζει κανείς, ὅτι κατεβλήθη ἡ σοφία ὅλων τῶν ἀνθοκόμων τοῦ κόσμου. Στὸ μέσον τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ εἰς ἀρεὰν ἀπόστασιν εἶναι ἄλλα δύο τμήματα ἀνθοκήπου στρογγυλὰ μὲ πολύχρωμα ἄνθη καὶ μὲ κέντρον μιὰ νεαρὴ ἀκακία. Οἱ γλάστρες ἀφθονοῦν. Βαλμένες κανονικὰ σχηματίζουν διάφορα περίεργα σχήματα. Τὰ παγκάκια ὁλοκάθαρα περιμένουν κάθε τόσο νὰ ἀγκαλιάσουν κάθε ῥωμαντικὸ ἐπισκέπτη. Τὰ δὲ αὐλάκια, ποὺ ἀπὸ μέσα των περνῆ τὸ νερό, εἶναι πρόθυμα νὰ δροσίσουν κάθε καρδιὰ ποὺ πονεῖ....

Ἐδῶ λοιπὸν κάθε βράδυ γίνεται ἀληθινὴ κοσμοσυρροή. Περίεργοι ξένοι καὶ ντόπιοι ἀπολαμβάνουν τὴν ῥωμαντικότητά του, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ γραμμόφωνο μὲ τὶς πολλὲς καὶ καλὲς πλάκες του. Μὰ ὅλα αὐτὰ τὰ διέπει ἡ εὐγένια ἡ καλοσύνη καὶ ἡ περιποίηση τοῦ κ. Μαρίνου ποὺ εἶναι πρόθυμος σ' ὅτι θελήση κανείς.

Ἀξίζει λοιπὸν κάθε ἔπαινος στὸν κ. Μαρίνο γιὰ τὴ δημιουργικὴ προσπάθειά του. Ἀξίζει δὲ τὸν κόπο κάθε ῥωμαντικὸς ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν εἶναι νὰ σηκωθῆ νὰ ἀγκαζάρη αὐτοκίνητο καί νὰ τρέξη νὰ τὸ ἀπολαύση προτοῦ πλησιάση ὁ ἄγριος χειμών, ὁ χάρος αὐτὸς τῆς φύσεως

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Ἰωαν. Γερογιάννην *Ταξιάρχην*.
κ.κ. Δημ. Γιαγκιόζην καὶ Κωνσταν. Τσίρον *Ν. Μουδανιά*.
κ. Ἰωάν. Μανίκαν *Βραστά*.
κ. Εὐδοξίαν Βαφείδου *Καρκάρα*.
κ. Δημ. Παπαοικονόμου *Παλαίκαστρο*.
κ. Ἀστέρ. Πάργαν *Συκιά*.
κ. Κωνσταν. Τσερβιλὴν *Καλύβες*.
Αἰδεσιμ. Παπαγιαννάκην *Στρατονίκην*.
κ.κ. Ἀντων. Ἀντωνίου, Δημ. Φιλίππου, Ἀντων. Βλάχων, Γεωργ. Μαρίνον, Ἀστερ. Πανταζὴν καὶ Σωτηρ. Βασιλειάδην *Στάγειρα*.
κ. Κωνστ. Καρρὰν *Ἅγ. Νικόλαον*.
κ. Ἀριστ. Ἀλεξανδρὴν *Κασσανδρινό*.
κ.κ. Κωνσταν. Κυπαρισσούδαν, Ἰωάν. Ρήγαν καὶ Χαριλ. Ἱερισιώτην *Φοῦρκαν*.
κ. Κωνστ. Παπαχριστοδούλου *Ν. Σκιώνη*.
κ.κ. Ἀναστ. Ἀκριβὸν καὶ Δημ. Ν. Ἀναγνωστάκην *Παληούριον*.
κ.κ. Κωνστ. Τσελεπήν, Ἀθαν. Δαράν, Ἰωάν. Ζέρβαν, Θεοδ. Σταμπουλὴν καὶ Ξενοφῶν Νάτσιον *Βάλταν*.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς
τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα
Πλημμελειοδικῶν
Ἐνταῦθα

Κύριε Εἰσαγγελεῦ

Ὡς γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνταῦθα Φυλακὰς ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν δὲν διαθέτει τροφοδότην πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κρατουμένων καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ καταφεύγωμεν εἰς διαφόρους καλοὺς πολίτας τοῦ Πολυγύρου οἵτινες πρόθυμοι ἀναλαμβάνουν καὶ μᾶς ἐξυπηρετοῦν, ἀλλὰ ὁ ἐνταῦθα ἀρχιφύλαξ τῶν Φυλακῶν χωροφύλαξ Κωνσταντῖνος Χαλκιᾶς ἀπαγορεύει τοὺς πολίτας νὰ μᾶς προμηθεύσουν ἔστω καὶ ἕνα κομάτι ψωμί.

Μᾶς μεταχειρίζεται μὲ τὸν χειρότερον τρόπον μᾶς ἀποκαλεῖ Κουμμουνιστάς, διότι ἔτυχε διὰ ὁρισμένα μικρὰ πειθαρχικὰ ζητήματα νὰ εὑρεθοῦμεν εἰς τὰς Φυλακάς.

Νομίζομεν κ. Εἰσαγγελεῦ ὅτι ἡ αἴτησις μας θὰ εἰσακουσθῆ καὶ θὰ μᾶς ἀπαλλάξητε πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸν ἐν λόγῳ ἀρχιφύλακα καὶ τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Φυλακαῖς Πολυγύρου τῇ 30 Ἰουλίου 1935.

Οἱ φυλακισμένοι

Ἀστέριος Ζορμπᾶς, Γ. Βοργιᾶς, Δημήτριος Γεωργιάδης, Νικόλαος Σαπουνιᾶς, Γεώργιος Βασιλούδης.
(Ἕπονται ἕτεραι 16 ὑπογραφαί)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσία ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν διακεκριμένον ἰατρὸν Πορταριᾶς κ. Ἠλίαν Χαλκιὰν ὅστις ἔσωσεν τὸν ἐξιετῆ υἱόν μου Ἀριστοτέλην ἐξ ἀνιάτου νοσήματος.

Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες τιμοῦν τὴν ἐπιστήμην των καὶ τὴν πατρίδα των.

Ν. Ὄλυνθος τῇ 28 7 35

Ὁ πατὴρ
Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΑΣ...

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ

Τοῦ περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ μας

ΣΑΡΤΗ

Σὲ μιὰ τοποθεσία ἐξόχως μαγευτικὴ—πεῦκο καὶ θάλασσα—κοντὰ στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Σάρτης εἶναι κτισμένος ὁ προσφυγικὸς συνοικισμὸς Σάρτης. Περιποιημένος, ὁλόκαθαρος, συγηνευτικός, λὲς κι' ἔχει γίνει γιὰ παραθεριστικὸ κέντρο. Κτίσθηκε πρὶν δέκα χρόνια κι' ἔχουν ἐγκατασταθῆ σ' αὐτὸν πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Ἀφησιὰ τῆς Προποντίδος. Εἶναι ἄνθρωποι προοδευτικοὶ καὶ φιλότιμοι, δὲν ἔχουν ὅμως γνωρίσει κι' αὐτοί, ὅπως καὶ τὰ περισσότερα χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς, τὶ θὰ πῆ κρατικὸ ἐνδιαφέρον. Ἄλλον κρατικὸ ἐκπρόσωπο ἀπὸ τὸν χωροφύλακα καὶ τὸν δημόσιο εἰσπράκτωρα δὲν ἀξιώθηκαν νὰ γνωρίσουν μέχρι σήμερα. Ἡ συγκοινωνία εἶναι πρᾶγμα ἄγνωστο σ' αὐτούς. Τὸ νερὸ εἶδος πολυτελείας καὶ ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τῶν γαιῶν.... πληγὴ πυορροοῦσα.

Τὸ συγκοινωνιακὸ ζήτημα τῆς Σιθωνίας εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ ἀπασχολήση τὴν κυβέρνησιν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἀσφαλτοστρωμένοι καὶ οἱ πιὸ ἄχρηστοι δρόμοι τῆς Ἀθήνας—οἱ δρόμοι ποὺ ὁδηγοῦν στὰ ἐξοχικὰ ἀριστοκρατικὰ διαφθορία—καὶ νὰ μένουν πλουσιώτατες καὶ ζωτικότατες ἐπαρχίας σὲ πρωτόγονη συγκοινωνιακὴ κατάσταση.

Μὲ τὴν συστηματικὴ αὐτὴ ἀστοργία τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐπαρχίαν χάρις στὴν Ἀθήνα, στὴν ὁποία ἐξαναμίζεται ὅλος ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός, ἔγινε πιὰ αὐτὴ τόσο μισητὴ στὸ χωριάτη ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ποιδῆ κανεὶς ποὺ θὰ καταλήξει τὸ ἔκδηλο αὐτὸ μῖσος του. Κι' ὅμως ἡ Ἀθήνα ἐξακολουθῆ νὰ κοροϊδεύει εἰρωνικὰ τὴν ἀγανακτησμένη ἐπαρχία—ἀπὸ τὴν ὁποία ζεῖ—καὶ νὰ περιφρονεῖ τὸν πόνο της, τὸ παράπονό της, τὸ μῖσος της. Ὡς πότε ὅμως; Δὲν κατάλαβε ὅτι τὸ ποτάμι ξεχείλισε πιά; Δὲν βλέπει τὸ ποτάμι ποὺ μουγκρίζοντας ἑτοιμάζεται νὰ ριχτεῖ ἀπάνω της; Δὲν αἰσθάνεται τὸ πλησίασμα τοῦ κινδύνου—κινδύνου ποὺ δὲν ἀπειλεῖ μονάχα αὐτὴ τὴν ἴδια—ποὺ στὸ διάβολο νὰ πάει—ἀλλὰ ποὺ ἀπειλεῖ τὴν ὑπόσταση τοῦ κράτους μας; Δὲν ἀνοίγουν ἐπὶ τέλους τὰ στραβά των αὐτοὶ οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι νὰ δοῦν πὼς ἡ τακτική των αὐτὴ τραβάει ὁλοταχῶς πρὸς τὴν καταστροφήν, πρὸς τὴν ἀποσύνθεσιν πρὸς τὸν ὄλεθρον; Μὸ εἶναι, λοιπόν, τῆς μοίρας μας γραφτὸ νὰ πᾶμε ὅλοι μας κατὰ διαβόλου γιατὶ τὸ θέλει ἡ Ἀθῆνα; Δὲν πιστεύω... θὰ ξεσπάσει κάποτε ὁ ἀνεκτικότατος λαὸς τῆς ὑπαίθρου καὶ θὰ μεταβάλει σὲ χωράφια τὰ μὲ τὸ δικό του αἷμα φκιαγμένα μέγαρα τῆς Ἀθήνας Ἂς τὸ σημειώσουν αὐτὸ ἡ κηφῆνες τῆς Ἀθήνας γιατὶ ἡ ὥρα δὲν εἶναι καὶ πολὺ μακρυά.

Μᾶς συνεπέρνει κάποτε ὁ πόνος καὶ ἡ ἀγανάκτηση καὶ τὰ παραλέμε, μὰ γιαυτὸ δὲν φταῖμε ἡμεῖς ἀλλὰ ἡ στραβοκεφαλιὰ τῶν πολυπληθῶν καὶ πολυποικίλων παρασίτων τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, ποὺ ζοῦν ὅλα των σὲ βάρος τοῦ σκληρότατα βιοπαλαίοντος ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ Σάρτη λοιπόν, ἔχει μεγάλην καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην συγκοινωνίας. Τώρα ποὺ τὸ κράτος ἔκαμε τὸ δάνειο τῶν 850 ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια γιὰ τὴ συμπλήρωση τῶν συγκοινιακῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας ἂς μὴ ξεχάση ὅτι καὶ γιὰ τὴ Σιθωνία δὲν διέθεσε μέχρι σήμερα οὔτε δεκάρα γιὰ δρόμους. Οἱ δὲ κ. κ. πληρεξούσιοί μας ἂς ἀξιώσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση νὰ μὴ λησμονήση πάλι τὴ Χαλκιδική.

* * *

Μὰ τέλος πάντων αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν δὲν θὰ τακτοποιηθεῖ καμμιὰ φορά; Ἡ ἐκρεμότης αὐτὴ περὶ τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων ἐκτὸς τοῦ ὅτι δημιουργεῖ καθημερινῶς προστριβὰς καὶ διενέξεις μεταξὺ τῶν χωρικῶν, ζημιώνει πολὺ κατὶ τὴν καλλιέργειαν. Οὔτε ἐμβολιασμὸς ἀγριοδέντρων μπορεῖ νὰ γίνει μὲ τὴν ἀβεβαιότητα αὐτὴ τῆς κατοχῆς, οὔτε λιπάσματα μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν, οὔτε ἄλλη καλλιέργεια ἔξω ἀπὸ τὰ δημητριακὰ μπορεῖ νὰ διενεργηθεῖ. Ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀδράνεια αὐτὴ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἐγκληματικὴ Ἂς τακτοποιηθῆ λοιπὸν ἐπὶ τέλους τὸ ζήτημα αὐτὸ γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ φτωχοὶ πρόσφυγες νὰ κανονίσουν τὸ κεφάλι των.

Δὲν τὴν ἔφταναν ὅλα αὐτὰ τὴν φτωχὴ καὶ περιφρονημένη Σάρτη, μὰ τῆς παρουσιάσθηκε κι' ἄλλη πληγή. Δὲν εἶχε σχολεῖο καὶ «κατὸ πιν πολλῶν, δεινῶν, ἀφορήτων καὶ ἀπροσδοκήτων περιστάσεων» κατώρθωσε νὰ συγκεντρώση περὶ τὶς 110 χιλιάδες γιὰ νὰ οἰκοδομήση σχολεῖο. Ἀνέθεσε λοιπόν, τὴν ἀνέγερσή του στὸν ἐργολάβο Παναγιώτην Ἀντωνίου, στὸν ὁποῖο ἔδωσε ἐκτὸς ἀπὸ τὶς 110.000 χιλιάδες καὶ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενο ἀσβέστη, πέτρα, χοντροξυλεῖα καὶ λυπά. Τὶς 110 δηλαδὴ αὐτὲς χιλιάδες ὁ κ. ἐργολάβος τὶς διέθεσε μονάχα γιὰ ἡμερομίσθια. Ἔφκιασε λοιπὸν ὁ πολὺς αὐτὸς κ. Ἀντωνίου ἕνα σχολεῖο ἡμιτελέστατον καὶ σαράβαλον μὲ τὰ πιὸ πρόστυχα ὑλικὰ καὶ τὴν πιὸ πρόστυχη δουλειά. Ἔτσι φέτος στὶς 25 Μαρτίου κατὰ τὸν ἑορτασμὸ ἔπεσε ὁλόκληρο τὸ πάτωμα. Εὐτυχῶς ἦταν χαμηλὸ καὶ δὲν ἐσημειώθησαν ἀνθρώπινα θύματα. Ὑπάρχει ὅμως στὴ Γενικὴ Διοίκηση Μακεδονίας εἰδικὴ ὑπηρεσία γιὰ νὰ ἐπιβλέπει τὴν ἀνοικοδόμηση τῶν σχολείων, ὑπάρχει δὲ καὶ στὴ Νομαρχία κόποια ἄλλη Κοινοτικὴ ὑπηρεσία, ἡ περίφημος ΜΥΚ μὲ τὸν ὑπέροχο κ. Ζαχαριάδη. Τόσο ἡ μιὰ ὅμως ὅσο καὶ ἡ ἄλλη ἀσχολοῦνται μονάχα στὸ νὰ εἰσπράττουν τοὺς παχυλωτάτους μισθοὺς των οἱ ἐν αὐταῖς κηφῆνες. Καὶ ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ὅμως τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς δὲν εἶναι ἀμέτοχος εὐθύνης, ἔπρεπε νὰ ζητήση πρὶν τῆς παραλαβῆς τοῦ σχολείου τὸν ἔλεγχον τῶν ἁρμοδίων μηχανικῶν. Ἐν πάσει περιπτώσει τὸ φινάλε εἶναι ὅτι γιὰ νὰ ξαναγίνει τὸ πάτωμα καί νὰ τελειώσει τὸ σχολεῖο θὰ χρειασθοῦν ἄλλες 50.000 τουλάχιστο τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ διαθέσει τὸ κράτος γιατὶ ὁ κοινοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ διαθέσει πιὰ οὔτε δεκάρα. Οἱ πληρεξούσιοί μας ἂς ἀναλάβουν καὶ τὴν φροντίδα αὐτή.

Ἐλείσης πρέπει νὰ προστεθῆ ἡ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η "ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ"

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1835

ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ S. W. 68 LINDENSTRASSE 20 - 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΑΡΙΘ. 23

Κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὰ τῆς Ἑταιρείας τῇ 31 12 33
Μάρκα χρυσᾶ 416.100.000 ἤτοι δραχμ. 17.555.200.000
Ἠσφαλισμένα Κεφάλαια
Μάρκα χρυσὰ 1.002.484.215 ἤτοι δραχμὰς 41.101.852.815
Ὑπόκειται εἰς τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τοῦ Κράτους, καταθέτουσα τακτικῶς τὰ 50 ο/ο τῶν εἰσπραττομένων ἀσφαλίστρων

Μία ἀσφάλεια Ζωῆς συναφθεῖσα παρὰ τῇ Ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρείᾳ "Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ τοῦ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ,, ἧς τὰ Κεφάλαια καὶ Ἀποθεματικὰ παρέχουν τὴν μεγαλυτέραν ἐξασφάλισιν, εἶναι ἡ καλλιτέρα πρόβλεψις δι' ὅλας τῆς Ζωῆς τὰς φάσεις καὶ ἀπρόβλεπτα. Τὴν προνομιοῦχον θέσιν της ἡ "ΒΙΚΤΩΡΙΑ τοῦ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ,, ὀφείλει εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλει αὐτὴν τὸ Κοινὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, λόγῳ τῶν μεγάλων Κεφαλαίων της, τῶν μεγάλων κερδῶν, ἅτινα παρέχει εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἠσφαλισμένους ὡς καὶ τῆς ταχείας διακανονίσεως τῶν ὑποχρεώσεών της.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΧΩΡΙ

ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ

Κάθε ἐργασία σταμάτησε στὸ χωριό μας. Κάθε κρατικὸ ἐνδιαφέρον ἔσβησε μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Αἱ ἐργασίαι ἀνοικοδομήσεως ἔχουν σταματήσει πρὸ δύο μηνῶν. Ἔτσι εἶναι πλέον ἡ βεβαία ἡ παραχείμασίς μας καὶ πάλιν εἰς τὰς παράγκας, διότι καὶ τὸ χωριό μας εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ πολὺ καταστραφέντα ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς χωρία καὶ ὁ πιὸ πολὺς κόσμος παραμένει ἀκόμα εἰς τὰς παράγκας.

Τὶ θὰ γίνῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς στεγάσεώς μας; Γιατὶ οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι παίζουν μὲ τὴ ζωή μας; Καὶ γιατὶ ἀνέχονται τὸ πσιγνίδι των οὐτὸ οἱ κ. κ. πληρεξούσιοί μας; Δὲν καταλαβαίνουν πὼς ὅταν πεθάνουμε ἡμεῖς ἀπὸ τὰς στερήσεις τὰς κακουχίας καὶ τὸ κρύο. δὲν θά... ξαναβγοῦν καὶ αὐτοὶ βουλευταί; Γιατὶ σιωποῦν, γιατὶ ἀδιαφοροῦν, γιατὶ δὲν πονοῦν διὰ τὰ χάλια μας; Πιὸς πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ λοιπὸν γιὰ μᾶς; Ποιὸς ἄλλος ἄν ὄχι οἱ ἐκλεκτοὶ ἀντιπρόσωποί μας; Ἀλλὰ αὐτοὶ ἀδρανοῦν καὶ ἡμεῖς καταδικαζόμαστε εἰς θάνατον. Μπράβο εὐσυνειδησία ἀντιπροσώπων!!..

Καὶ ἡ ἐλονοσία μᾶς θερίζει ἀδιάκοπα καὶ ἀλύπητα. Διότι παρ' ὅλας τὰς προθύμους ὑποσχέσεις καὶ βεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων ὅτι θὰ ἀπεστέλλετο εἰς τὸ χωριό μας εἰδικὸς μηχανικὸς νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν δύο λάκκων οἱ ὁποῖοι διερχόμενοι διὰ μέσου τοῦ χωρίου μας λιμνάζουν εἰς διάφορα σημεῖα καὶ γίνονται οὕτω ἑστίαι μεταδόσεως ἐλονοσίας, διαφόρων ἄλλων μολυσματικῶν νόσων καὶ κάθε βρωμιᾶς. Οἱ δύο αὐτοὶ λάκκοι εἶναι ὁ διαρκὴς κίνδυνος τοῦ χωριοῦ μας. Ὑποσχέσεις μᾶς ἐδώθησαν πάρα πολλὲς κατὰ καιρούς, μέχρι σήμερα ὅμως ἔμειναν ὅλες «ὑποσχέσεις» καὶ οἱ λάκκοι δεκατίζουν καθημερινὰ τὸ ὅμορφο χωριό μας καὶ σκορποῦν τὴν ἀρρώστεια στοὺς κατοίκους. Πότε θὰ σταλῇ αὐτὸς ὁ περίφημος μηχανικὸς διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν λάκκων; Οἱ κ. κ. πληρεξούσιοί μας, ὁ κ. Νομάρχης, τὸ ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς Ὑγειονομικὸν Κέντρον Χαλκιδικῆς τὶ κάμνουν;

Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ποσοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας μας τὶ γίνεται; Τὸ ἔφαγαν καὶ αὐτὸ αἱ νεοελληνικαὶ Καλένδαι. Μᾶς ἐνέκριναν κάποτε 25.000 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας. Δὲν μᾶς ἔφθαναν καὶ ζητήσαμε ἀναθεώρησιν. Καὶ τώρα χάσαμε καὶ τὰς 25 000. Ἔτσι εἶναι «ὅποιος γυρεύει τὰ πολλὰ χάνει καὶ τὰ λίγα». Θὰ μείνουμε, λοιπόν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ χωρὶς ἐκκλησίαν.

Ἀλλὰ μήπως πρόκειται νὰ ἀποκτήσουμεν Κοινοτικὸν γραφεῖον; Στεγάζεται καὶ αὐτὸ μεγαλοπρεπέστατα εἰς τὴν παράγκαν. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀλλάξῃ... μέγαρον. Ποιὸς νὰ φροντίσῃ καὶ γι' αὐτό;

Ὁ ἀνεπιθύμητος μηχανικὸς Κατσόνιος ὁ προκαλέσας τόσας καὶ τόσας διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων τῶν χωρίων ἀπὸ τὰ ὁποῖα διῆλθε διὰ τὰς ἀδικίας του καὶ τὴν σκληρότητά του ἐξεδιώχθη τελευταίως ἀπὸ τὴν Στρατονίκην κακὴν κακῶς καὶ ἐστάλει στὸ χωριό μας. Τιμωρία μιὰ φορά!!. Εἰς βάρος τίνος ὅμως εἶναι ἡ τιμωρία αὐμή; Τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ χωριοῦ μας;

Ἀξιοῦμεν ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους καὶ ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀμπαδογιάννην νὰ ἐκδιώξουν πάραυτα τὸν ἀνεπιθύμητον αὐτὸν μηχανικὸν καὶ ἀπὸ τὸ χωριό μας. Ἂν εἶναι, τέλος πάντων, τόσο ἰσχυρὸς καὶ τόσο ἀναντικατάστατος ἂς ἀποσπασθῇ στὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας σεισμοπαθῶν ἀρκεῖ ἡμεῖς νὰ μὴ τὸν βλέπουμε.

Ἀπὸ τὸ χωριὸ μας πάντως πρέπει νὰ φύγῃ ὁπωσδήποτε καὶ συντομώτατα.

ΝΕΟΧΩΡΙΤΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3ην σελίδα)

προαγωγὴ τοῦ Σχολείου Σάρτης ἀπὸ μονοτάξιο σὲ διτάξιο γιατὶ συγκεντρώνη πάνω ἀπὸ 100 παιδιά καὶ ἕνας δάσκαλος δὲν μπορεῖ, φυσικά, νὰ τὰ βγάλει πέρα.

Καὶ ἀπὸ νερὸ ἡ Σάρτη ὑποφέρει πολὺ, μία πίστωση ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἀπὸ 40.000 δρ. θὰ ἐθεράπευε τὴν ἄμεσον καὶ ἐπιτακτικὴν αὐτὴν ἀνάγκην τοῦ χωριοῦ. Ἂς μὴ τσιγκουνευθῇ γι' αὐτὸ τὸ κράτος γιατὶ πρόκειται γιὰ ζωτικὴ ἀνάγκη τῶν κατοίκων...,

Ἀπαραίτητο ἐπίσης εἶναι νὰ γίνει καὶ μιὰ ἀποβάθρα στὴ Σάρτη γιατὶ ἕνα σωρὸς ἐμπορεύματα καὶ κόσμος ἀποβιβάζονται ἐκεῖ. Εἶναι δὲ τόσο θαυμάσιο παραθεριστικὸ κέντρο ἡ Σάρτη ποὺ ἂν γίνει ἀποβάθρα πολὺς κόσμος θὰ ἀποφασίζει νὰ περιᾶ λίγες μέρες στὶς δροσόλουστες ἀκτές της.

Θάπρεπε ἐπίσης οἱ κ. κ. πληρεξούσιοί μας νὰ φροντίσουν νὰ διευκρινισθῇ τὸ ζήτημα τῶν δασῶν Ξηροποτάμου καὶ Ἁγίου Παύλου, σὲ ποιὸν ἀνήκουν. Καὶ ἡ ἀκριβοποίησις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ εἶναι ζωτικοτάτη ἀνάγκη τῶν κατοίκων Σάρτης, γιατὶ ἂν τὰ δάση αὐτὰ ἐπιδικασθοῦν ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Σάρτης, τότε λύνεται τὸ ζήτημα ἀνεπαρκείας γεωργικοῦ κλήρου. Θὰ ἐκχερσώσουν καὶ θὰ ἐμβολιάσουν ὅλα τὰ ἀγριοελεόδεντρα τῶν δασῶν αὐτῶν καὶ θὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν ἄνετα καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ ἀποδώσουν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, ἐνῶ σήμερα μὲ τὰ 7 (ἑφτὰ) στρέμματα κλήρου—καὶ αὐτὰ χωρὶς ὁριστικὴν διανομὴν—πῶς νὰ ζήσουν.

Τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν ζητημάτων ἀναμένουν οἱ Σαρτινοὶ ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους μας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 18ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 11-1 μ. ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κάτωθι ἀκινήτων, ἰδιοκτησίας σχολικοῦ ταμείου:

1) Κτιρίου χρησιμοποιουμένου ὡς ἀποθήκη μετὰ πρόσθεν τούτου περιοχῆς συμφώνως σχεδιαγράμματι τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ 157 τ. μ.

2) Κτιρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κονάκι» μετὰ τῆς περιοχῆς του.

3) Δέκα ἑπτὰ (17) τεμαχίων ἀγρῶν κειμένων ἐν τῇ ἀγροτικῇ περιφερείᾳ Ἁγίου Προδρόμου, ἐκτάσεως 30 περίπου στρεμμάτων.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἰσὶν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίου Προδρόμου.

Ἐν Ἁγίῳ Προδρόμῳ τῇ 7-8 35

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΑ

Τὴν 5ην τρέχοντος περὶ τὸ μεσονύκτιον ἄγνωστοι διέρρηξαν τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Κωνσταντίνου Βλάχου κατοίκου Πετροκεράσων καὶ ἀφήρεσαν διάφορα εἴδη ἀξίας 11.600 δροχμῶν.

Εἰδοποιηθεὶς ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Λειβαδίου μετέβη ἐπὶ τόπου πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων. Οἱ δράσται τῆς κλοπῆς ἐγκατέλειψαν ἀποτυπώματα, ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀνωτέρω σταθμάρχης ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Δεσ)νίκης ἵνα ἀποστείλη ἐγκληματολογικὸν συνεργεῖον πρὸς λῆψιν τῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἐκ τῆς προχείρου ἀνακρίσεως διεπιστώθη ὅτι οἱ δράσται ἀνήρχοντο εἰς τέσσαρας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντὰ

Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον τὴν ὑπογραφήν μου εἰς τὴν προκήρυξιν τῶν Δημοκρατικῶν Πολυγύρου, ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἀπὸ 28ης Ἰουλίου φύλλου τῆς ἐν Πολυγύρῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Χαλκιδικὴ».

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας δηλῶ ὅτι τοιαύτην προκήρυξιν οὔτε ὑπέγραψα, οὔτε καὶ ἔδωσα ἐντολὴν πρὸς τοῦτο.

Θεσ)νίκη 5 8 35.

Μετὰ τιμῆς

ΚΥΡΚΟΣ Γ. ΚΟΣΜΑΣ

ΠΝΙΓΜΟΣ ΕΙΣ ΚΑΛΑΝΔΡΑΝ

Προχθὲς τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς ἐνῶ ἡ Δέσπω σύζηγος τοῦ Ἀθανασίου Γιαννιοῦ κατοίκου Καλάνδρας ἐλούετο εἰς τὸν φάρον τῆς Κασσάνδρας παρεσύρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ ἐπνίγη.

Ἐπὶ τόπου μετέβη ὁ Διοιτητὴς τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Βάλτης καὶ ἐπελήφθη τῶν σχετικῶν ἀνακρίσεων.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιθεώρησιν τῶν Δημ. σχολείων ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διατάσσοντος νὰ μὴ ἀποστέλλωντσι πλέον εἰς Ἀθήνας αἱ ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ διδασκάλων αἰτήσεις περὶ διορισμοῦ Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι οἱ διορισμοὶ θὰ γίνωσιν ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ προτεραιότητος ὑποβολῆς αἰτήσεων, ἐντοπιότητος κλπ.

Κατατακτήριοι ἐξετάσεις τῶν ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων προερχομένων θὰ γίνουν καὶ κατὰ τὸ Σεπτέμβριον, ὅπως πάντοτε, τοῦ σχετικοῦ νόμου μὴ τροποποιηθέντος, ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό.

ΤΟΥ ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ

Παρουσιάσθη χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα μας ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης μικροπωλητὴς κ. Δημήριος Ἀποστόλου καὶ κατήγγελε ὅτι τὴν 4ην Αὐγούστου ἄγνωστοι εἰσῆλθον ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν παρέμεινε ἐν Συκιᾷ καὶ τοῦ ἀφήρεσαν δύο κοστούμια ροῦχα, ἕνα δικό του καὶ ἕνα τοῦ υἱοῦ του, ἀξίας ἄνω τῶν 3.000 δραχ.

Ἡ κλοπὴ κατηγγέλθη παρὰ τοῦ παθόντος εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἥτις καὶ ἐπελήφθη σχετικῶν ἀνακρίσεων πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κλεπτῶν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 15ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἐξαιρετικὴ κοσμοσυρροὴ καὶ τρικούβερτο γλέντι προμηνύεται κατὰ τὴ γιορτὴ τῆς 15 Αὐγούστου στὴ μαγευτικὴ τοποθεσία τοῦ ἐξωκκλησίου μας *«Παναγία»*.

Ἀπὸ μέρες τώρα ἔχουν ἀρχίσει οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου. τὴν καθαριότητα τῆς τοποθεσίας καὶ τὴν περιποίησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Εἰδικὸ καφενεῖο ἄρχισε ἀπὸ σήμερα νὰ λειτουργεῖ ἐκεῖ. Καὶ παραγγέλθησαν ὅλοι οἱ ὀργανοπαῖκτες τῆς Χαλκιδικῆς νὰ παρευρεθοῦν ἐδῶ κατὰ τὴ γιορτή.

Παραπονεμένος κι' ἀνικανοποίητος δὲν θὰ μείνει καὶ ὁ πιὸ ζώρικος ἄνθρωπος.

Μπύρα, οὖζο, κρασί, μεζεδάκια διάφορα καὶ παντὸς εἴδους γλυκὰ καὶ φρούτα θὰ εἶναι ὑπεράφθονα.

Ὅποιος λείψει θὰ χάσῃ πολύ.

(Ἐκ. Ἐπ.)

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΓΓΙΤΣΙ

ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ;

Ὅταν τὸ παράφρον καὶ ἀντεθνικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου ἀνεστάτωνε τὴν χώραν μας καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες—ἐθελουσίως ἢ πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος—ἔτρεχον εἰς τὰ ὅπλα, διὰ τὴν καταστολήν του, ἐψήφισε καὶ ἡ κοινότης μας, κατόπιν ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Νομαρχίας, μικρὸν κονδύλιον ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων πτωχῶν συμπολιτῶν μας.

Εἰς χιλίας ἑκατόν, νομίζω, ἀνήρχετο τὸ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ψηφισθὲν ποσόν. Ἔγινε. ἂν δὲν ἀπατῶμαι καὶ εἰς τὸ χωριό μας σχετικὸς ἔρανος, ὁ ὁποῖος κάτι ἀπέδωσε καὶ αὐτός.

Οὔτε ὅμως τὰ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ψηφισθέντα χρήματα, οὔτε τὰ διὰ τοῦ ἐράνου συλλεγέντα ἐμοιράσθησαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν τότε στρατευθέντων πτωχῶν συμπολιτῶν μας. Τὶ νὰ ἔγιναν τὰ χρήματα αὐτά; Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Πρόεδρον καὶ μᾶς ἀπαντᾶ ὅτι δὲν διενεμείθησαν ***ἀκόμη*** διότι τὸ κοινοτικὸν ταμεῖον στερεῖται χρημάτων.

Ἡμεῖς ὅμως ξέρουμε πὼς πληρώνουμε ἕνα σωρὸ φόρους — καὶ τοὺς πληρώνουμε ἀνελλιπέστατα, κανονικότατα, ἀγόγγυστα. Φόρον κοινοτικὸν ἐπὶ ὅλων τῶν Γεωργικῶν μας προϊόντων, φόρον κοινοτικὸν ἐπὶ τῶν κουκουλίων. Καὶ φόρον ἀπὸ τὴν θάλασσα πέρνει ἐπίσης ἡ Κοινότης. Καὶ πόσα δὲν εἰσπράττει κατ' ἔτος ἀπὸ τὴν Κτηνοτροφίαν καὶ τὴν Ἐλαιοπαραγωγήν; ὀκτὼ δραχμὰς ***μόνον*** εἰσπράττει κατὰ κεφαλὴν ζώου ἀπὸ τὴν Κτηνο-τροφίαν.. Καὶ δυσκολεύεται νὰ πληρώσῃ 1100 δραχμὰς εἰς τὰς οἰκογενείας πτωχῶν στρατευσίμων οἱ ὁποῖοι ἀφίνοντες νηστικὰ τὰ παιδιά των ἔτρεξαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος μας; Καὶ νὰ ἔχῃ μάλιστα ἀναγραφεῖ τὸ κονδύλιον αὐτὸ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Μὰ τὶ γίνονται λοιπόν, αἱ τόσοι καὶ τόσοι εἰσπράξεις κοινοτικῶν φόρων; Ποὺ πηγαίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα; Μήπως ἔχομεν φωτισμὸν τὴ νύκτα; Μήπως εἶναι λιθοστρωμένοι οἱ δρόμοι τοῦ χωριοῦ μας; Μήπως ἔχομεν ἄλλο κανένα κοινωφελὲς κοινοτικὸ ἔργο; Περίεργο!!...

Εἰς τὸ βιβλίο τῶν ἀποφάσεων δὲν βλέπεις τίποτε ἄλλο γραμμένο διὰ κανένα ἔργο ἐκτὸς ψηφίσματα διὰ τὰ ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τοῦ κ. Προέδρου καὶ Σίας.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Νομάρχην τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νὰ τὰς ἐλέγχῃ λίγο καλύτερα καὶ νὰ μὴ ἐγκρίνῃ αὐτὰς ἔτσι πρόχειρα καὶ ἀβασάνιστα.

Ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τέλους νὰ δώσῃ τὰ ψηφισθέντα αὐτὰ ἀπὸ τὸ Κοινοτικόν μας Συμβούλιον χρήματα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν στρατευσίμων καὶ νὰ μὴ θέλει, ἐπειδὴ εἴμεθα ἀγράμματοι καὶ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τὸν ἐλέγξωμεν, νὰ μᾶς τυφλοπανιάζει.

Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ ΤΟΥ 1934 Β.

Ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκοινοποιήθη πρὸς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς διαταγή, δι' ἧς ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ στρατεύσιμοι τῆς κράσεως 1934 β' ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν πραγματικὴν 12μηνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατατάξεώς των ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν. Ἡμέρα ἀπολύσεως ὁρίζεται ἡ 12η Σεπτεμβρίου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΝΕΑ ΡΟΔΑ

Τὴν 23ην Αὐγούστου ἑορτὴν τῆς Ἀποδόσεως τῆς Θεοτόκου, τελεῖται μεγάλη θρησκευτικὴ Πανήγυρις εἰς τὰ Ν. Ρόδα χωροστατοῦντος καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους Σωκράτους.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ ἔλαβε ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ἀφικνουμένων ἑορταστῶν.

(Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ)

Ο ΠΑΤΕΡ ΓΥΜΝΑΣΙΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

Ἀπὸ χθὲς εὑρίσκεται εἰς τὴν πόλιν μας ὁ πασίγνωστος θεραπευτὴς κάθε ἀσθενείας, ὁ πολὺς πάτερ Γυμνάσιος, ὁ μοναχὸς ὁ ὁποῖος πρὸ δύο ἐτῶν εἶχε ἀναστατώσει μὲ τὰ θεραπευτικά του θαύματα ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ὡς γνωστὸν ὁ θόρυβος ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ θεραπευτοῦ αὐτοῦ πρόπερσι εἰς τὴν Θάσον καὶ τὴν Καβάλαν—ὅπμυ προσέφερε τὰ φῶτα του ὁ θαυματουργὸς μοναχὸς—καὶ ἡ ἀφάνταστος συρροὴ ἀσθενῶν εἰς τὰ μέρη αὐτά, ἠνάγκασε τοὺς ἐπιστήμονας ἰατροὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ ζητήσουν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐνασκήσεως εἰς τὸν πάτερ Γυμνάσιον τοῦ ἰατρικοῦ ἀπαγγέλματος. Πράγματι ἡ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε εἰς αὐτὸν νὰ παρέχῃ τὰς ἰατρικάς του συμβουλὰς εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τὸν περιώρισε μὲ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν εἰς τὴν Σάμον.

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῆς Κυβέρνησις κατηγανάκτησε τὰς λαϊκὰς τάξεις οἱ ὁποῖαι καὶ ἠξίωσαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πάτερ Γυμνάσιον νὰ παρέχῃ ἐλευθέρως τὰς ἰατρικάς του συμβουλὰς εἰς τοὺς προσερχομένους πρὸς αὐτὸν ἀσθενεῖς.

Κατόπιν τῆς λαϊκῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως καὶ ἀφοῦ ἐπίσθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι οἱ θεραπευτικαὶ ἱκανότητες τοῦ πάτερ Γυμνάσιου δὲν ὀφείλονται εἰς ἀγυρτικὰς ἢ ἄλλας μεθόδους, ἀλλὰ ἁπλῶς καὶ μόνον εἰς τὰς βοτανικὰς γνώσεις τούτου—***ἀφοῦ μόνον βότανα χρησιμοποιεῖ ὁ πάτερ Γυμνάσιος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν***—ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν πρὸ ἡμερῶν νὰ ἐνασκῇ ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

Ἔτσι ὁ πάτερ Γυμνάσιος εὑρίσκεται ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Χαλκιδικὴν. Παρέμεινε ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀνθεμοῦντα καὶ ἀπὸ χθὲς εὑρίσκεται ἐνταῦθα ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπ' ἀρκετόν.

ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 9. —Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζῖσκος κατήρτησε νομοσχέδιον, δι' οὗ ἱδρύεται ταμεῖον μαθητικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀπόρων μαθητῶν.

Εἰδικώτερον, σκοπὸς τοῦ ταμείου εἶναι: 1) ἡ δωρεὰν χορήγησις βιβλίων καὶ εἰδῶν γραφικῆς ὕλης. 2) Ἡ δωρεὰν χορήγησις εἰδῶν ἱματισμοῦ. 3) Ἡ παροχὴ ὑποτροφείου. 4) Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυσις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων μαθητῶν κλπ.